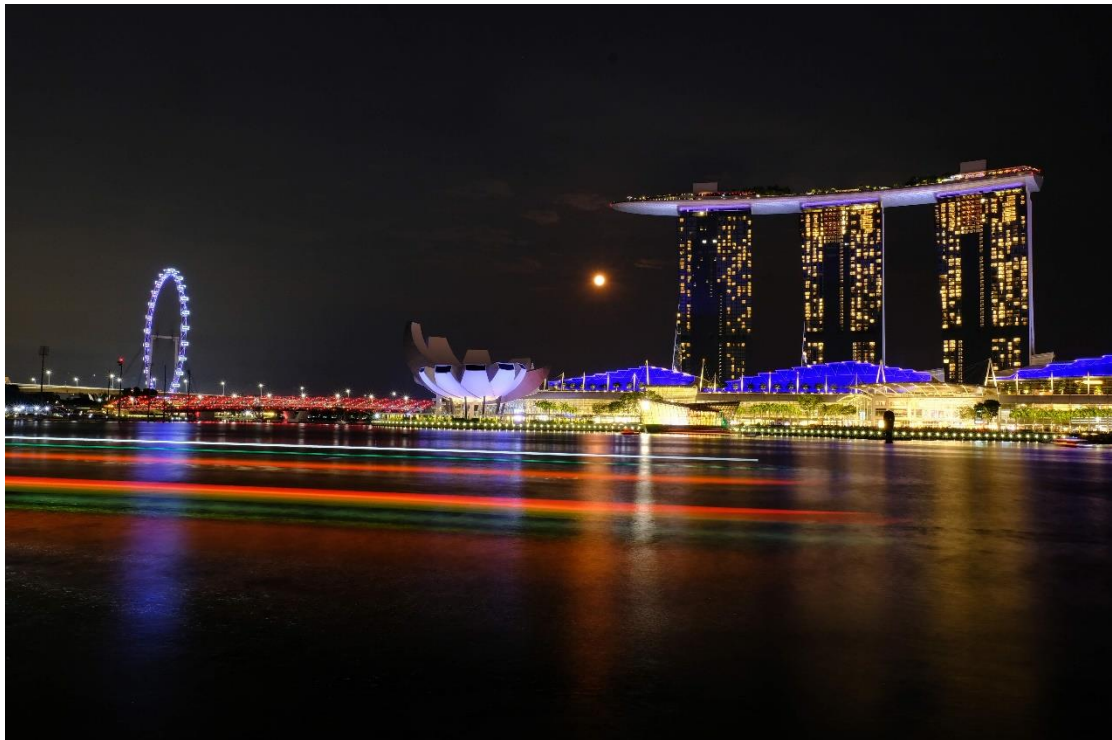

Γιαννακοπούλου Βασιλική

«Αν-Άξιοι»

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Συγγραφής Θεάτρου «Πορεία»

ΑΘΗΝΑ

2021

Η Γιαννακοπούλου Βασιλική γεννήθηκε στην Αμαλιάδα το 1994. Από την ηλικία των δεκαπέντε ετών ξεκίνησε να ασχολείται ερασιτεχνικά με το θέατρο. Είναι απόφοιτη του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 2013 εργάζεται πάνω στον τομέα του θεάτρου και του κινηματογράφου.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6973754877

Email: basilikhgiannak@hotmail.com, basilikigiannakopoulou7@gmail.com,

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Ιούνιο 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *Αν-Άξιοι* της Βασιλικής Γιαννακοπούλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons BY_NC_ND

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

(Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα)

Εξώφυλλο: Αλεβίζος Γεώργιος.

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, να το διασκευάσει, ή να το αναπαράγει για κερδοσκοπικούς ή μη κερδοσκοπικούς σκοπούς, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Περίληψη

Ο Ζαν είναι σκηνοθέτης. Ζει σε μια μεγάλη πόλη. Κλεισμένος μέσα στο μικρό σπίτι του, οραματίζεται την επόμενη παράσταση που θα σκηνοθετήσει. Είναι αριετά επηρμένος και εγωπαθής. Τηλεφωνεί σε γνωστούς και φίλους ηθοποιούς λέγοντας την ιδέα του για το έργο που θέλει να ανεβάσει και τους ζητά να συμμετέχουν. Οι περισσότεροι δεν έχουν όρεξη να ασχοληθούν με κάτι που δεν θα τους αποφέρει έσοδα. Ο φίλος του, Άλεξ, του δίνει την ιδέα να βρει ερασιτέχνες ηθοποιούς. Έτσι ο Ζαν δημιουργεί μια ομάδα με πολλά ετερόκλητα στοιχεία. Ένας συντηρητικός σαραντάρης, μια τριαντάχρονη Κονγκολέζα ζωγράφος παιδί μεταναστών, ένας queer οικονομολόγος, μια εβδομηντάρα open minded συνταξιούχος και ένας ομοφυλόφιλος δεκαοχτάρης φοιτητής πληροφορικής. Οι πρόβες ξεκινούν. Ο αυταρχισμός του σκηνοθέτη και η διαφορετικότητα των μελών, δημιουργούν προστριβές. Η σκηνοθετική προσέγγιση του έργου, που έχει επιλέξει ο Ζαν, δεν αρέσει στην ομάδα. Έτσι αποφασίζουν να του ζητήσουν να αλλάξουν έργο. Ο Ζαν παραβλέπει το αίτημα τους. Στην προεμιέρα η ηθοποιοί αποφασίζουν να εκθέσουν στο κοινό όλα αυτά που βίωσαν στις πρόβες. Η παράσταση στέφεται με επιτυχία. Οι ηθοποιοί απολαμβάνουν το αποτέλεσμα. Ο Ζαν συνεχίζει το κυνήγι της δόξας.

Πρόσωπα

Ζαν: σκηνοθέτης

Άλεξ: φίλος του Ζαν, κριτικός θεάτρου

Ζιζέλ: 70 χρονών, συνταξιούχος

Άρης: συντηρητικός, εργασιομανής, 40+ χρονών

Φιλ: φοιτητής πληροφορικής, 18 χρονών

Μιρέλ: 30 χρονών, ζωγράφος, παιδί μεταναστών

Τζερ: 35 χρονών, οικονομολόγος, queer

Σκηνή 1^η

Ένα μικρό διαμέρισμα. Το φως είναι λιγοστό. Ο Ζαν κάθεται στον αναπαυτικό καναπέ του. Πιο δίπλα υπάρχει ένα γραφείο. Μιλάει στο τηλέφωνο.

-Με αυτή την λέξη. Ναι.

Παύση.

-Ναι σου λέω. Ακούω την λέξη «μπορείς», δυνατά. Τόσο δυνατά, που πετάγομαι.

Παύση.

-Μετά δεν με ξανά παίρνει ο ύπνος. Κάθομαι σαν την κουκουβάγια και σκέφτομαι όλο το υπόλοιπο βράδυ.

Παύση.

-Έχω χάσει τον ύπνο μου. Έχω να κοιμηθώ καλά, παραπάνω από μια εβδομάδα.

Παύση.

-Τα έχω δοκιμάσει όλα. Τι χαμομήλια, τι λεβάντες. Τίποτα! Αν συνεχίσει έτσι θα ξεκινήσω χάπια.

Παύση.

-Να τρελαίνεσαι, είναι! Κάθε βράδυ το ίδιο όνειρο;! Και όλα με την ίδια σειρά. Και αυτοί οι αναθεματισμένοι, μου έχουν φάει την ζωή στον ξύπνιο μου και τώρα με παρενοχλούν και στον ύπνο μου!

Παύση.

-Δεν πρόκειται να τους ανεβάσω ποτέ ξανά. Έτσι, για ειδικήση! Μπρεχτ, Σαίξπηρ και Πιραντέλο εκτός!

Παύση.

-Μην γελάς! Αλήθεια θα το κάνω.

Παύση.

-Πέρα από την πλάκα, νομίζω ότι αυτό το όνειρο είναι ένα μήνυμα. Είναι ξεκάθαρο. Μου φωνάζουν την λέξη «μπορείς»!

Παύση.

-Μήνυμα. Ότι πρέπει να ξεκινήσω να δουλεύω με κάτι.

Παύση.

-Έχω μείνει πολύ καιρό άπραγος.

Παύση.

-Έχω ξεκινήσει ήδη. Επεξεργάζομαι μια ιδέα.

Παύση.

-Δεν βλέπω φως στον ορίζοντα.

Παύση.

-Με όσους επικοινωνήσα μέχρι στιγμής, μου τα μασάνε.

Παύση.

-«Να, βλέπεις είμαι λίγο δύσκολα αυτόν τον καιρό» ή «Στήνω κάτι δικό μου», ή «Δεν ταιριάζει ο τρόπος δουλειάς μας» και άλλες τέτοιες παπαριές.

Παύση.

-Όταν θα έρχονται παρακαλετοί μετά, θα είναι αργά!

Παύση.

-Και τι να κάνω; Πως θα δουλέψω;

Παύση.

-Αν μπορούσα να ανεβάσω μια παράσταση μόνος μου, θα το έκανα. Αλλά δυστυχώς έχω και άλλους ανάγκη.

Παύση.

-Τι εννοείς κάτι μικρό;

Παύση.

-Μονόλογο; Και πάλι σίγουρα θέλω έναν ηθοποιό, συν τους τεχνικούς.

Παύση.

-Εγώ; Πάνω στην σιηνή; Αφού ξέρεις, τρέμω και μόνο στην ιδέα.

Παύση.

-Μην γελάς. Δεν μπορώ την έκθεση. Και πέρα από αυτό, εγώ δεν ανεβάζω μικρά και λιτά έργα. Λες και δεν με ξέρεις.

Παύση.

-Αλλά εκτός από μένα, το ξέρεις πολύ καλά ότι ο λαός θέλει θέαμα! Καλή η κουλτούρα και οι μονόλογοι αλλά ακόμα και ο Σαίξπηρ την θέλει την

παραλλαγή του. Να τον φέρεις λίγο έτσι, να τον φτιάξεις λίγο αλλιώς, να δείξεις και λίγο γυμνό μέσα από ένα αέρινο φόρεμα. Να έχει και η πρωταγωνίστρια πέντε- έξι παρατρεχάμενους. Και κάπως έτσι γίνεται η δουλειά.

Παύση.

-Δεν ξέρω. Βρίσκομαι σε σκέψη. Ελπίζω να μου κατέβει καμία ιδέα.

Παύση.

-Ναι πες μου.

Παύση.

-Ναι ρε. Λέγε, δεν θα σε βρίσω.

Παύση.

-Καλά είσαι εντελώς μαλάκιας; Να μπλέξω με τα πιτσιρίκια; Ξέρεις πόσο καιρό και πόση δουλειά θα πρέπει να ριζώ για να μάθουν που τους πάνε τα τέσσερα;

Παύση.

-Εύκολοι είναι. Το θέμα όμως είναι ότι βγαίνουν από την δραματική και ξέρουν μόνο τα βασιλιά. Δεν είναι όπως παλιά, που ρίχναμε δουλειά. Ματώνουμε! Κάπως έτσι βγαίναμε ψημένοι, έτοιμοι ηθοποιοί, ενώ τώρα...

Παύση.

-Καλή ιδέα, αλλά για κάποιον που έχει πολύ χρόνο και υπομονή. Όχι για μένα.

Παύση.

-Κάτι θα βρω. Που θα μου πάει...

Παύση.

-Για πες την. Αν και πιστεύω ότι θα είναι χειρότερη μαλακία από αυτή που είπες πριν.

Παύση.

-Δεν είναι κακή ιδέα... (*Παύση*). Σίγουρα, μια κάποια εμπειρία θα την έχουν. Και αν ψάξω λίγο είμαι σίγουρος ότι μπορεί να βρω διαμάντια.

Παύση.

-Άσε που θα μου έρθουν πολύ πιο φθηνοί, αν όχι τζάμπα.

Παύση.

-Ένα όνομα, ενός γνωστού θεάτρου να τους πεις και ήρθαν τρέχοντας.

Παύση.

-Βιώνουν το όνειρό τους. *(Απαγγέλει ειρωνικά)*. Άγνωστος ερασιτέχνης ηθοποιός, ερωτευμένος με το θέατρο, ξαφνικά, αναγνωρίζεται το ταλέντο του και ανεβαίνει στην σκηνή ενός πρωτοκλασάτου θεάτρου.

Παύση.

-Άσε το άλλο. Είναι και εύκολα διαχειρίσιμοι. Τους λες κάτι και το ακολουθούν πιστά, δεν σου βγάζουν την ψυχή με γκρινιές.

Παύση.

-Ναι. Θα το σκεφτώ πολύ σοβαρά. *(Παύση)*. Νομίζω θα ήταν μια καλή λύση.

Παύση.

-*(Προβληματισμένος)*. Σε αφήνω Άλεξ. Θα τα πούμε αύριο.

Εικόνα 2

Είναι μέρα. Ο Ζαν είναι με τις πιτζάμες του και περιφέρεται στο σπίτι κάνοντας ψιλό-δουλειές. Χτυπάει το κουδούνι. Ανοίγει και πληρώνει τον καφέ του. Κάθεται στο γραφείο. Κοιτάζει βιογραφικά. Χτυπάει το τηλέφωνο.

-Εμπρός.

Παύση.

-Έλα ρε. Καλημέρα. Καλά είμαι, μόλις ξύπνησα.

Παύση.

-Μεγαλύτερη έννοια και από μένα το έχεις! Καλά πήγε! Μου έχουν στείλει ήδη αρκετά βιογραφικά. Μίλησα και με δυο- τρεις στο τηλέφωνο.

Παύση.

-Μια εβδομηντάρα. Εντελώς γειά σου! *(Γελάει)*. Θα την καλέσω στο casting.

Παύση.

-Μόνο και μόνο ο χαρακτήρας της θα τραβήξει την περιέργεια των θεατών, και χάλια να παίζει.

Παύση.

-Άσε που θέλω να βρω χαρακτήρες που να είναι όλοι διαφορετικοί. Αταίριαστοι.

Παύση.

-Θα μπορώ να τους κουμαντάρω καλύτερα. Δεν θα μπορέσουν να φτιάξουν κλίκα.

Παύση.

-Είμαι, είμαι. (Γελάει).

Παύση.

-Θα συνεχίσω με τα τηλέφωνα. Ελπίζω μέχρι μεθαύριο να έχω βρει αρκετούς για casting. Σφαγή γίνεται στο μέηλ μου. (Γελάει).

Παύση.

-Είχες δίκιο. (Παύση). Να σου πω, θα έρθεις στο casting έτσι;

Παύση.

-Έλα ρε φίλε... Αφού εσύ έχεις καλό μάτι. Πάντα, μου είσαι χρήσιμος!

Παύση.

-Εντάξει, δεν θα ξεπεράσω το εξάωρο το υπόσχομαι.

Ο Ζαν λέγοντας την τελευταία φράση, κοιτάζει τον καφέ του καχύποπτα. Δοκιμάζει.

-Ρε λες να φτύνουν μέσα τα μαλακισμένα; Περίεργη γεύση έχει.

Παύση.

-Εγώ υπερβολικός;! Το έχω ακούσει από άτομα που δουλεύουν σε καφέ.

Παύση.

-Έγινε. Μιλάμε.

Κλείνει το τηλέφωνο. Κοιτάζει ξανά τον καφέ καχύποπτα. Τον πετάει στα σκουπίδια βρίζοντας. Σηκώνετε και πάει στην κουζίνα. Βγαίνει. Σκοτάδι.

Σκηνή 2^η

Σε έναν υπόγειο χώρο βρίσκονται μαζεμένοι οι πέντε ηθοποιοί που επιλέχθηκαν από τον Ζαν. Συζητούν μεταξύ τους.

Ζιζέλ -Εσείς πιο κομμάτι επιλέξατε;

Μιρέλ -Ένα κομμάτι από την σκηνή του δικαστηρίου στον «Κύκλο με την κιμωλία».

Ζιζέλ -Εξαιρετικό έργο.

Άρης -Για μένα το πιο ωραίο κείμενο είναι ο «Κατά φαντασίαν ασθενής».

Φιλ -Πολύ κλασικούρα βρε παιδί μου!

Άρης -Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από ένα κλασικό έργο! Είδαμε και τα νεωτερικότερα έργα. Κανένα νόημα. Γεμάτα μπουρδες.

Φιλ -Θα διαφωνήσω! Υπάρχουν πολλά σύγχρονα και μοντέρνα έργα που είναι πολύ αξιόλογα!

Μιρέλ -Έτσι είναι. Σίγουρα τα κλασικά έργα έχουν την αξία τους, υπάρχουν όμως και πολλά σύγχρονα που είναι πολύ καλά κείμενα.

Άρης -Προσωπικά δεν έχω δει κανένα που να μου έχει κρατήσει το ενδιαφέρον.

Φιλ -Μάλλον δεν διάλεξες σωστές παραστάσεις και έργα.

Άρης -Αποκλείεται. Ενημερώνομαι σχεδόν καθημερινά για τα θεατρικά γεγονότα.

Φιλ -Είναι σχεδόν αδύνατο να καταλάβεις από μια περίληψη αν η παράσταση, μπορεί να είναι καλή.

Άρης -Δεν μου αρκεί μια περίληψη. Διαβάζω κριτικές και συμμετέχω σε διαδικτυακές συζητήσεις θεατρόφιλων.

Φιλ -Τίποτα από αυτά δεν είναι αντικειμενικά. Εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις.

Άρης -Και τότε; Θα πηγαίνουμε στα τυφλά, σε όποιο έργο τύχει;

Φιλ -Προσωπικά, έχω τα μάτια μου ανοιχτά για να βλέπω καλλιτέχνες που δουλεύουν πραγματικά και βγάζουν ένα άρτιο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

Άρης -Αυτή η σιοπιά μπορεί να είναι εντελώς υποκειμενική.

Φιλ -Νομίζω ότι κανένας δεν μπορεί, να αμφισβητήσει ένα καλογραμμένο έργο. Στο αν του αρέσει ή όχι, εκεί μπαίνει το υποκειμενικό στοιχείο.

Άρης -Όλα αυτά είναι πολύ μπερδεμένα. Προτιμώ τα κλασικά θεατρικά κείμενα και παραστάσεις που απαρτίζονται από ονόματα.

Ο Φιλ γρονάει την πλάτη στον Άρη και κατευθύνεται προς τον Τζερ που τόση ώρα τους παρακολουθεί αμίλητος.

Φιλ – (Χαμηλόφωνα). Συντηρητικούρα.

Τζερ -Μην προσπαθείς να αλλάξεις ανθρώπους που δεν θέλουν να ακολουθήσουν την αλλαγή της κοινωνίας.

Ο Φιλ κοιτάζει με έκπληξη και απορία τον Τζερ.

Φιλ -Τι εννοείς;

Τζερ -Αυτός ο άνθρωπος, φαίνεται, ότι δεν θέλει να αλλάξει, τουλάχιστον όσον αφορά το θέατρο. Έχει την δική του αμετάκλητη γνώμη και εσύ το μόνο που κάνεις είναι να χαλάς το σάλιο σου.

Φιλ -Ναι, ίσως έχεις δίκιο.

Μπαίνει ο Ζαν, κρατώντας ένα φάκελο.

Ζαν -Καλησπέρα. Καθίστε. Θα ήθελα να σας κάνω κάποιες ερωτήσεις και μετά θα σας μοιράσω ρόλους. *(Παύση)*. Άρης μου είπες ότι δουλεύεις σε μια μεγάλη εταιρία.

Άρης -Σωστά.

Ζαν -Τι θέση έχεις;

Άρης -Διευθυντής στο τμήμα πωλήσεων.

Ζαν -Μάλιστα. Απαιτητική δουλειά. *(Παύση)*. Θα έχεις αρκετό χρόνο να αφιερώσεις στις πρόβες; Κάποιες μέρες μπορεί να χρειαζόμαστε έξι ή οκτώ ώρες.

Άρης -Θα μου είναι αρκετά δύσκολο αλλά είτε με φυσική παρουσία είτε μέσω skype θα προσπαθώ να είμαι παρόν.

Ζαν -Ή να βάλεις κάποιες άδειες;

Άρης -Ποτέ δεν παίρνω άδειες. Είναι θέμα αρχής.

Ζαν -Μάλιστα. *(Παύση)*. Μιρέλ. Ζωγράφος ε;

Μιρέλ -Ναι.

Ζαν -Έχεις κάνει ποτέ σκηνικά;

Μιρέλ -Όχι.

Ζαν -Είσαι διατεθειμένη να βοηθήσεις στην δημιουργία τους;

Μιρέλ -Φυσικά.

Ζαν -Καλώς. Φιλ, εσύ δεν νομίζω να έχεις πρόβλημα με την σχολή σου; Ούτε εργάζεσαι κάπου, σωστά;

Φιλ -Ναι, ναι. Μην ανησυχείτε.

Ζαν -Στον ενικό θα μου μιλάτε. (Παύση). Τζεο, είσαι οικονομολόγος από ότι βλέπω;

Τζεο -Ναι. Εργάζομαι στο οικονομικό τμήμα μιας Μ.Κ.Ο.

Ζαν -Ενδιαφέρον. (Παύση). Παρασκευή, εσύ;

Ζιζέλ -Ζιζέλ παρακαλώ!

Ζαν -Στο βιογραφικό σου γράφει Παρασκευή Χρόνη- Παπαπέτρου.

Ζιζέλ -Αυτό το όνομα ήταν μια λάθος επιλογή τον γονιών μου και το επίθετο του μακαρίτη του άντρα μου. Δεν μου αρέσουν.

Ζαν -Εντάξει.

Ζιζέλ -Λέγομαι Ζιζέλ Παπαπέτρου και είμαι συνταξιούχος. Έχω άπλετο χρόνο και είμαι πάντα στην διάθεσή σας.

Ζαν -Λοιπόν, κάποιες αρχιές παρατηρήσεις. Δεν προσπαθούμε να καπελώσουμε ο ένας τον άλλον. Κανένας δεν είναι αρχηγός ούτε και θα το επιτρέψω να γίνει. Κινήστε με βάση τις οδηγίες μου. Δείτε τους εαυτού σας σαν αυθύπαρκτους οργανισμούς που απλά οφείλετε να συνεργαστείτε. Ερωτικές σχέσεις απαγορεύονται. Είστε σύμφωνοι;

Όλοι συμφωνούν.

Ζαν -Ωραία. Και κάτι τελευταίο. Θα παίρνετε το 1,5% των εσόδων κάθε παράστασης. (Σηκώνεται και μοιράζει κάποια χαρτιά). Στο πρώτο φύλλο θα μου υπογράψετε ότι είστε διατεθειμένοι να συμμετέχετε και ότι αποχώρηση γίνεται ύστερα από πολύ σοβαρό λόγο. (Όλοι υπογράφουν. Έπειτα ο Ζαν μοιράζει κομμάτια από διάφορα θεατρικά έργα).

Ζαν -Οι ρόλοι σας.

Κοιτάζουν ο ένας τον ρόλο του άλλου.

Τζεο -Μα, αυτοί είναι ρόλοι από διάφορα έργα.

Ζαν -Για αρχή θα πειραματιστούμε λίγο και έπειτα θα προχωρήσουμε στο κανονικό κείμενο.

Ο Άρης δυσανασχετεί.

Άρης -Δεν μπορούμε να περάσουμε κατευθείαν στο κείμενο; Αυτά μου φαίνονται χαμένος χρόνος.

Ζαν -Δεν θέλω γκρίνιες. Ακολουθείτε αυτό που σας λέω. Διαβάστε προσεκτικά τα κομμάτια σας και έπειτα θα σας πω τι θα κάνουμε.

Επικρατεί για λίγο σιγή. Ο Ζαν τους κοιτάζει όλους διερευνητικά.

Ζαν -Λοιπόν, ξεκινήστε να διαβάσετε τα λόγια σας δυνατά.

Άρης -Ταυτόχρονα;

Ζαν -Ναι.

Ο Άρης έχει λόγια της Ίνες από το «Κεκλεισμένων των θυρών». Η Μιρέλ, της Άμπη από το «Πόθοι κάτω από τις λεύκες». Η Ζιζέλ, του Τριβελίνου από το «Νησί των σκλάβων». Ο Φιλ, του Χάρου από το «Οικογενειακή αντάμωση». Και ο Τζερ του Χορού από το «Οικογενειακή αντάμωση». Μιλούν όλοι μαζί. Ακούγονται σκόρπιες φράσεις και οχλαγωγία.

Μιρέλ -Άμπη: Αν σου κάνει καλό να με βρίζεις, βρίσε με όσο θέλεις.

Άρης -Ίνες: ... Ένας άνδρας κάθεται στο κρεβάτι μου. Το νοίκιασαν!

Φιλ -Χάρου: ... Η μητέρα μου υπήρξε πάντα σημείο αναφοράς για όλα.

Μιρέλ -Άμπη: ... Η δική μου μητέρα με άφησε πολύ μικρή.

Άρης - Ίνες: ... Είναι μια γυναίκα. Πηγαίνει κοντά του...

Τζερ -Χορός: ... Κολακευόμαστε να εμφανιζόμαστε στις εφημερίδες...

Φιλ -Χάρου: ... Λάθος ήταν εκείνο που την έκανε να υποφέρει και σωστό εκείνο που την χαροποιούσε.

Ζιζέλ -Τριβελίνος: ... ο πρώτος νόμος που θέσπισαν ήταν να θανατώνονται όλα τα αφεντιά...

Τζερ -Χορός: ... Θέλουμε να σιέφτονται καλά για μας οι άλλοι,...

Άρης -Ίνες: ... Δεν φαντάζομαι να την χαϊδέψει πάνω στο κρεβάτι μου;

Φιλ -Χάρου: ... Για αυτό όλοι μας αισθανόμαστε πάντα αποτυχημένοι...

Ζιζέλ -Τριβελίνος: ... Αυτός ο νόμος φτιάχτηκε μέσα από μια άγρια επιθυμία για εκδίκηση...

Τζερ -Χορός: ... ώστε να είμαστε οι ίδιοι ικανοποιημένοι με τον εαυτό μας.

Άρης -Ίνες: ... Αισθάνομαι άδεια.

Ζιζέλ -Τριβελίνος: ... ζητάμε να σας διορθώσουμε.

Φιλ -Χάρου: ... πριν καλά καλά αρχίσουμε.

Ζιζέλ -Τριβελίνος: Δεν επιθυμούμε να σας πάρουμε την ζωή...

Άρης -Ίνες: Τώρα είμαι εντελώς πεθαμένη...

Ο Άρης σηκώνει τον τόνο της φωνής του. Οι υπόλοιποι σταματούν.

Άρης -Έλεος! Δεν μπορώ να ακούσω τον εαυτό μου.

Ζαν -Ο σκοπός είναι να μπορέσεις να συγκεντρωθείς μέσα στην φασαρία.

Άρης -Επίσης δεν μου αρέσει καθόλου αυτός ο ρόλος που μου έδωσες. Δώσε μου κάτι άλλο, με νόημα.

Ζαν -Δεν υπάρχει άλλος για την ώρα. Θα δουλέψεις με αυτόν!

Μιρέλ –(Στον Φιλ, χαμηλόφωνα). Αλήθεια τώρα; Δεν βρίσκει νόημα στο κείμενο του Σαρτρ;

Φιλ –(Χαμηλόφωνα). Ο άνθρωπος καίει κάρβουνο!

Ζαν -Συνεχίστε. Βάλτε και κίνηση στον λόγο σας μην κάθεστε σαν αγγούρια.

Τους βλέπουμε όλους να μιλάνε άλλοτε δυνατά και άλλοτε σιγά και να κάνουν διάφορες κινήσεις μέσα στον χώρο. Ο Ζαν δεν τους πολύ δίνει σημασία, στρίβει τσιγάρο.

Σκηνή 3η

Η Μιρέλ με τον Φιλ κάθονται στις θέσεις των θεατών και κουβεντιάζουν.

Φιλ -Μου φαίνεται περίεργος ο τύπος.

Μιρέλ -Πρέπει να είναι πολύ εγωκεντρικός. Είναι απότομος και αυστηρός.

Φιλ -Να δεις που δεν θα πάρει πολύ, θα πιαστούν στα χέρια σύντομα.

Μιρέλ -Για αυτόν και τον Άρη λες;

Φιλ -Ναι.

Μιρέλ -Άλλος κολλημένος! (Σηκώνεται, πηγαίνει στην τσάντα της και βγάζει ένα αλουμινόχαρτο με κέικ).

Φιλ -Ναι ρε! Ο παππούς μου πιο προχωρημένο μυαλό παίζει να έχει.

Μιρέλ -Δοκίμασε.

Ο Φιλ τρώει και δείχνει ότι το απολαμβάνει.

Φιλ –(Γρώγοντας). Χθες βράδυ με πήρε τηλέφωνο.

Μιρέλ -Ποιος;

Φιλ -Ο σκηνοθέτης μας.

Μιρέλ -Έλα! Τι ήθελε;

Φιλ -Μου έπιασε φιλή κουβέντα. Με ρωτούσε διάφορα. Για την ζωή μου, την οικογένεια μου, το θέατρο ακόμα για σένα με ρώτησε.

Μιρέλ -Τι ρώτησε για μένα;

Φιλ -Από πού σε ξέρω και αν κάνουμε παρέα και τέτοια.

Μιρέλ -Τι φάση; Αφού μας είχε ξανά ρωτήσει στην οντισιόν.

Φιλ -Έλα μου ντε;!

Μιρέλ -Λες να σε γουστάρει;

Φιλ -Αποκλείεται! Λογικά, θα το καταλάβαινα.

Μιρέλ -Και τότε;

Φιλ -Μπορεί να γουστάρει εσένα και να θέλει να μάθει πράγματα. *(Γελάει)*.

Μιρέλ -*(Γελώντας)*. Μην λες χαζά. *(Παύση)*. Είναι μυστήριος πάντως.

Φιλ -Και μου είπε ότι με ρωτάει, εμπιστευτικά.

Μιρέλ -Γιατί να κρατηθεί μυστικό ένα απλό τηλεφώνημα;

Φιλ -Εσύ πες μου... Είναι περίεργο.

Μιρέλ -Αλήθεια, δεν μπορώ να καταλάβω τι τρέχει με τον τύπο.

Φιλ -Αργά ή γρήγορα θα μάθουμε. Τόσες ώρες θα περνάμε παρέα.

Μιρέλ -Οι άλλοι πως σου φάνηκαν;

Φιλ -Ο ορισμός του ότι να 'ναι. Ιδιαίτερα η Ζιζέλ και ο Άρης. *(Παύση)*. Ο Τζέο από την άλλη φαίνεται πολύ cool.

Μιρέλ -Θεωρώ ότι ο Ζαν θα έχει πρόβλημα και με την Ζιζέλ. Θέλει να είναι αρχηγός. Παντού μπροστά, να φαίνεται.

Φιλ -Το έχω καταλάβει. Και ο Άρης όμως βαράει νεύρα. Μα, να βγάλει "σκάρτο" τον Σαρτρ;

Μιρέλ -Ο τύπος είναι "ποιότητα μηδέν". Προσπαθεί να το παίξει ότι ξέρει από θέατρο αλλά μόνος του ξεμπροστιάζεται.

Ο Φιλ γελάει.

Μιρέλ -Ας τα αφήσουμε τώρα αυτά. Έχουμε χρόνο να τα συζητάμε. *(Παύση)*. Πως σου φάνηκε ο Τζέο;

Φιλ -Σου είπα...

Μιρέλ -Μου βγάζει κάτι μυστήριο... Ο χαρακτήρας του.

Φιλ -Κάτι καλό, ε;

Μιρέλ -Ναι. *(Γαύση)*. Απλά με μπερδεύει. Δεν καταλαβαίνω αν μπορώ να τον προσεγγίσω ή όχι.

Φιλ -'Άνθρωποι σαν και αυτόν πρώτα σε περνάνε από αυστηρό έλεγχο και μετά σε αφήνουν να τους πλησιάσεις. Και μεταξύ μας, καλά κάνει!

Μιρέλ -Σίγουρα! *(Γαύση)*. Πάντως είναι πανέμορφος!

Φιλ -'Ασχετο!

Γέλανε.

Φιλ -Για να σου κόψω την φόρα, δεν είσαι στις προτιμήσεις του!

Μιρέλ -Μια διαπίστωση έκανα! Και από πού το κατάλαβες εσύ αυτό;

Φιλ -Ξέρουμε να αναγνωρίζουμε. Αλλιώς δεν θα βρίσκαμε ποτέ να....

Μιρέλ -Και γιατί δεν;

Φιλ -Τι εννοείς;

Μιρέλ -Τι να εννοώ ρε Φιλ; *(Του κάνει νόημα με τα χέρια ότι πρέπει να πλησιάσει τον Τζερ)*.

Φιλ -Είσαι τρελή; Να γίνω ρεζίλι της;!

Μιρέλ -Μα, γιατί;

Φιλ -Όπως είπες πριν είναι πανέμορφος. Δεν πρόκειται να κοιτάξει εμένα και σίγουρα θα έχει σύντροφο!

Μιρέλ -Αμάν, μέσα στον αρνητισμό είσαι!

.

Εικόνα 2

Έχουν συγκεντρωθεί όλοι στην αδειανή σκηνή του θεάτρου. Τους βλέπουμε να κάνουν ασκήσεις για το διάφραγμα.

Ζαν -Πρέπει να φουσκώσει η κοιλιά σου! Όχι τα πνευμόνια σου!

Φιλ -Προσπαθώ.

Ζαν -Ξανά. Έλα Ζιζέλ...Βαθιά εισπνοή, κατέβασε τον αέρα όσο μπορείς χαμηλά και κατά την εκπνοή βγάλε μου ένα "ααα".

Η Ζιζέλ προσπαθεί αλλά αυτό που ακούγεται είναι κάτι σαν τσιρίδα.

Ζαν -Θέλω από όλους να ακούσω ένα βαθύ διαφραγματικό "α".

Ο Ζαν μετράει ως το τρία και έπειτα ακούγονται όλοι μαζί. Η Ζιζέλ και ο Άρης είναι παράφωνοι, ο Φιλ σχεδόν δεν ακούγεται, η Μιρέλ και ο Τζερ είναι τεχνικά σωστοί.

Ζαν -Άρη δεν χρειάζεται να γκαρίζεις!

Άρης -Δεν γκαρίζω. Άπλα η φωνή μου είναι πολύ δυνατή.

Ζαν -Πρώτον δεν έβγαλες το "α" από το διάφραγμα και δεύτερον δεν θέλω να στο χαλάσω, αλλά γκαρίζεις.

Ζαν -Και εσύ Ζιζέλ, δεν ζήτησα το "α" να είναι ένρικο.

Ζιζέλ -Μα, δεν ήταν ένρικο. Το έβγαλα από το βάθος του εαυτού μου.

Ζαν -Απορώ τόσα χρόνια που παίζετε θέατρο πως δεν έχετε καταστρέψει τις φωνητικές σας χορδές. Μόνο η Μιρέλ και ο Τζερ το εκτέλεσαν σωστά. Πάμε άλλη μια.

Η Μιρέλ και ο Τζερ παίρνουν βαθιά εισπνοή και εκτελούν ξανά την άσκηση.

Ζαν -Δείτε! Η κοιλιά τους φουσκώνει καθώς εισπνέουν και έπειτα αφήνουν τον αέρα να βγει αβίαστα.

Ο Άρης και η Ζιζέλ ξανά προσπαθούν, αλλά μάταια.

Ζαν -Φιλ, εσένα δεν σε άκουσα καθόλου. Προσπάθησε ξανά.

Ο Φιλ προσπαθεί αλλά και πάλι ακούγεται πολύ σιγά.

Ζαν -(Εκνευρισμένος). Δεν γίνεται όμως έτσι να βγάλουμε έργο!

Τζερ -Με συγχωρείς Ζαν μπορώ να τους δείξω κάτι;

Ζαν -Ναι.

Τζερ -Βάλτε το ένα χέρι σας πάνω στην κοιλιά σας και χασμουρηθείτε.

Ο Άρης, ο Φιλ, η Ζιζέλ το κάνουν. Η Μιρέλ τους παρακολουθεί.

Φιλ -Η κοιλιά μου φούσκωσε με τον αέρα που εισέπνευσα!

Τζερ -Ωραία. Τώρα πάμε το ίδιο και όταν εκπνεύσετε αφήστε να ακουστεί ήχος.

Το δοκιμάζουν. Η Ζιζέλ και ο Άρης ακούγονται πολύ καλύτερα, ο Φιλ ακούγεται πάλι σιγά. Ο Ζαν εκνευρισμένος που ο Τζερ το κατάφερε με τον Άρη και την Ζιζέλ τους διακόπτει.

Ζαν -Φτάνει με αυτά τα μπακαλίστικα!

Τζερ -Δεν νομίζω ότι η γιόγκα είναι μπακαλίστικα.

Ζαν -Φιλ πάμε πάλι! Με τέτοια φωνή δεν θα μπορέσει να παίζεις.

Ο Φιλ προσπαθεί αλλά μάταια.

Ζαν -Δεν γίνεται αγόρι μου να παίζεις! Το καταλαβαίνεις; Εκτός αν θέλεις να φτιάξω ένα βουβό ρόλο ειδικά για 'σένα!

Φιλ -Μα...

Ζαν -Μην μου αντιμιλάς! Αν δεν έχεις φωνή, μου είσαι άχρηστος και γενικά είσαι άχρηστος για το θέατρο.

Ο Άρης και η Ζιζέλ απομακρύνονται ψιθυρίζοντας.

Μιρέλ -Ζαν, ο Φιλ δεν έχει εμπειρία πάνω στο θέατρο. Δεν μπορεί με την μια να κάνει αυτό που του ζητάς.

Ζαν -Σιγά το δύσκολο πράγμα που του ζήτησα!

Μιρέλ -Χρειάζεται χρόνος για να το μάθει. Για παράδειγμα εγώ έχω κάνει χρόνια φωνητική για να μπορώ να το κάνω με τόση ευκολία. Στις ερασιτεχνικές ομάδες δεν μας τα μαθαίνουν αυτά!

Ζαν -Δεν έχω χρόνο να σπαταλήσω για να μάθω στον Φιλ τις αναπνοές!

Φιλ -Δεν χρειάζεται. Θα φύγω. Μπορείς να βρεις κάποιον καλύτερο.

Ζαν -Ωραία!

Μιρέλ -Αν φύγει ο Φιλ θα φύγω και εγώ.

Τζερ -Και εγώ θα αποχωρήσω.

Ζαν -(Φωνάζει). Ακόμα δεν αρχίσαμε και κάνατε κόμμα; Καθόλου καλά δεν θα τα πάμε! Μήπως και εσείς θέλετε να φύγετε;

Άρης -Εμείς;

Ζιζέλ -Όχι, όχι!

Παύση. Ο Ζαν κοιτάζει και τους τρεις εκνευρισμένος.

Ζαν -Είστε ανάξιοι! Αλλά έχε χάρη που δεν έχω χρόνο να ξανά μπω στην διαδικασία της οντισιόν! (Παύση). Τέλος για σήμερα.

Ο Ζαν αποχωρεί. Η Μιρέλ ο Τζερ και ο Φιλ πηγαίνουν προς τα παρασκήνια.

Φιλ -Νομίζω είναι καλύτερα να φύγω.

Μιρέλ -Ούτε να το διανοηθείς! Ο τύπος φαίνεται ότι είναι ψυχάκι. Δεν φταις εσύ. Δεν μπορείς να μάθεις σε μια στιγμή αυτό που ζητάει!

Φιλ -Έτσι και αλλιώς μου φαίνεται πολύ δύσκολο.

Τζερ -Μην σιασ! Θα καθίσουμε μια- δυο ώρες για κάποιες μέρες και θα εξασκηθείς. Και εγώ και η Μιρέλ μπορούμε να σε βοηθήσουμε.

Φιλ -Ευχαριστώ. Αλλά δεν ξέρω πραγματικά. Ο τρόπος που μου μίλησε... Με ξεφτίλισε.

Μιρέλ -Ο τύπος είναι για πολύ ξύλο. Όμως, μην το βάλεις κάτω!

Βγαίνουν. Ο Άρης και η Ζιζέλ κατευθύνονται προς τις σκάλες της πλατείας κουβεντιάζοντας χαμηλόφωνα.

Άρης -*(Χαμογελώντας)*. Τον ξεφτίλισε τον μικρό!

Ζιζέλ -Αφού τον έβγαλε εκτός ορίων.

Άρης -Τι το ήθελε το πιτσιρίκι;

Ζιζέλ -Του το είπα στην οντισιόν! Έπρεπε να διαλέξει άτομα ώριμα, που έχουν χρόνια εμπειρία στην πλάτη τους.

Άρης -Θα ήταν σίγουρα καλύτερο!

Ζιζέλ -Τώρα θα σπαταλήσει χρόνο μαζί του και οι πρόβες θα πάνε πίσω!

Άρης -Παίζει να τον διώξει.

Ζιζέλ -Μπα, δεν νομίζω. Βαριέται να μπει στην διαδικασία να βρει άλλον.

Άρης -Θα του προτείνω έναν φίλο μου, που είμαστε μαζί χρόνια στην ερασιτεχνική ομάδα.

Ζιζέλ -Καλή ιδέα. *(Παύση)*. Πιστεύω, πάντως, ότι δεν έχει καθόλου καλή κρίση.

Άρης -Τι εννοείς;

Ζιζέλ -Δες τι ομάδα έχει φτιάξει. Είμαστε όλοι εντελώς διαφορετικοί. Πως θα καταφέρουμε να δουλέψουμε;

Άρης -Έχεις δίκιο. Γιατί το άλλο; Που μου είπε ότι γαριζω! Ποιος; Εγώ! Αν μπορούσε να κρίνει σωστά, θα καταλάβαινε το εύρος και τις δυνατότητες της φωνής μου!

Ζιζέλ -Για αυτό σου λέω ότι ο άνθρωπος δεν κάνει!

Άρης -Και εκείνες οι χαζομάρες που μας έβαλε να διαβάσουμε τις προάλλες! Μόνο που το θυμάμαι, μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι.

Ζιζέλ -Μας το πλάσαρε και ως εξαιρετική άσκηση συγκέντρωσης. Τρομάρα του! Άρης –(Γελάει). Στην ομάδα, ανεβαίναμε ο καθένας ξεχωριστά, λέγαμε το κομμάτι που είχαμε, μας διόρθωνε ο σκηνοθέτης αν κάναμε κάτι λάθος, και τέλος.

Ζιζέλ -Πιστεύω ότι δεν έχει καν συγκεκριμένο έργο στο μυαλό του για αυτό μας βάζει και κάνουμε τέτοιες ηλιθιότητες.

Άρης -Λες;

Ζιζέλ -Ναι παιδί μου. Εσύ δηλαδή πιστεύεις ότι αν είχε έτοιμο έργο δεν θα ξεκινούσαμε κατευθείαν τις πρόβες;

Άρης -Έχεις δίκιο! Δεν το είχα σκεφτεί. (Παύση). Αν δεν μας δώσει άμεσα το τελικό κείμενο, θα φύγω.

Βγαίνουν. Σκοτάδι.

Σκηνή 4^η

Ο Φιλ, η Μιρέλ και ο Τζερ βρίσκονται στην σκηνή του θεάτρου. Κάνουν ασκήσεις αναπνοής. Μετά από λίγο μπαίνουν ο Άρης και η Ζιζέλ μιλώντας και γελώντας δυνατά.

Τζερ -Λίγο πιο σιγά, παρακαλώ!

Ζιζέλ -Οκ! (Προς τον Άρη). Τους διακόψαμε την πρόβα.

Γελάει.

Τζερ -Η φωνή δεν έχει να κάνει μόνο με τις φωνητικές χορδές ή τα πνευμόνια και το διάφραγμα.

Φιλ -Αλλά;

Τζερ -Αν για παράδειγμα είσαι συναισθηματικά πιεσμένος, αυτό σίγουρα έχει αντίκτυπο στην φωνή σου.

Μιρέλ -Πες τα! Συναισθηματικά, είναι...

Φιλ -Μιρέλ, έλεος! Στοπ η συζήτηση για μένα.

Τζερ -Απλά σου λέω ότι για να βοηθήσεις την φωνή σου, πρέπει να χαλαρώσεις και να "ανοίξεις". Το ξέρω, είναι δύσκολο.

Φιλ -Δεν νομίζω να με καταλαβαίνεις. Ούτε εσύ, ούτε κανένας άλλος.

Ο Φιλ αποχωρεί στα παρασκήνια.

Μιρέλ -Καθόλου πιστη στον εαυτό του δεν έχει!

Τζεο -Δεν είναι και εύκολο!

Μιρέλ -Έχει τόσα ταλέντα...

Τζεο -Δεν τα βλέπει.

Μιρέλ -Και είναι τόσο καλόψυχος!

Τζεο -Μόνο προβλήματα του προκαλεί αυτό, τώρα.

Μιρέλ -Προσπαθώ να τον βοηθήσω αλλά...

Τζεο -Στην φάση που είναι, χρειάζεται έναν ψυχολόγο για να μπορέσει να καταλάβει κάποια πράγματα για τον εαυτό του.

Μιρέλ -Το πιστεύω. Είναι μπερδεμένος.

Τζεο -Είναι μόλις δεκαοχτώ και έχει μεγαλώσει σε μια κοινωνία γεμάτη υπέρ-πληροφόρηση, βία, εγωκεντρισμό, ματαιοδοξία. Ενώ ο χαρακτήρας του είναι κάτι το εντελώς διαφορετικό από όλα αυτά! Λογικό δεν είναι να είναι μπερδεμένος;

Μιρέλ -Απόλυτα. Πάω μέσα να δω τι κάνει.

Τζεο –(Προς την Μιρέλ). Ελάτε να παίξουμε τίποτα πριν έρθει ο Ζαν.

Ζιζέλ -Σαν τι δηλαδή;

Τζεο -Κομμάτια από θεατρικά έργα που ξέρουμε.

Η Μιρέλ και ο Φιλ παίζουν στην σκηνή.

Ζιζέλ -Οουου! Μέσα!

Άρης –Βαρετό.

Τζεο -Δεν είναι αναγκαίο να παίζεις.

Ζιζέλ -Έλα ρε συ! Θα έχει πλάκα.

Μαζεύονται όλοι στο κέντρο. Ο Φιλ παίρνει μια καρέκλα και κάθεται στην άκρη κοντά στα παρασκήνια.

Μιρέλ -Έλα...

Φιλ -Δεν έχω όρεξη. Θα σας βλέπω.

Τζεο -Διαλέξατε;

Ζιζέλ -Ναι.

Τζερ -Θα ξεικινήσεις;

Η Ζιζέλ παίρνει από την τσάντα της μια ξανθιά περούκα. Κάνει διάφορα σπαστικά και καλά προσπαθώντας να πιάσει το συναίσθημα του ρόλου και έπειτα ξεκινάει κατακρεουργώντας το κείμενο με την υποκριτική της ικανότητα. Ο Άρης γελάει καθ' όλη την διάρκεια.

Ζιζέλ - Τι έχεις, άνδρα μου γλυκέ, 'ς το χέρι σου σφιγμένον;

Ποτήρι; Σ' εθανάτωσε παράκαιρα φαρμάκι!

Όλον το 'πήρες, ω κακέ; δεν άφησες κ' εμένα

σταλαγματιάν, κατόπιν σου να έλθω; θα φιλήσω

τα χείλη σου. Επάνω των ίσως φαρμάκι μένει,

και με το βάλσαμον αυτό 'μπορέσω ν' αποθάνω.

Η Μιρέλ και ο Τζερ κρατιούνται για να μην γελάσουν.

Ζιζέλ -Τι γελάς βρε ανίδες;

Άρης -Συγγνώμη, αλλά το κατακρεοῦργησες!

Η Ζιζέλ θυμωμένη κάθεται σε μια καρέκλα. Ο Φιλ έχει σηκωθεί από την θέση του και περπατάει μπροστά από το άνοιγμα των παρασκηνίων. Κάποιες φορές στέκεται και φαίνεται ότι κάτι προσπαθεί να ακούσει. Ο Φιλ εμφανώς σκεπτικός βαδίζει στο κέντρο της σκηνής.

Μπαίνει ο Ζαν κρατώντας πολλά χαρτιά.

Ζαν -Το έργο! (Κουνάει τα χαρτιά στον αέρα).

Ζιζέλ -Μην μας κρατάς σε αγωνία!

Ζαν –(Θριαμβευτικά). «Η Φαλακρή Τραγουδίστρια»!

Ο Ζαν μοιράζει τα χαρτιά.

Μιρέλ -Εξαιρετικό έργο!

Άρης -Ο Χριστός κ' η Παναγία!

Ζιζέλ -Αμυδρά το θυμάμαι. (Το ξεφυλλίζει).

Άρης -Θες να μου πεις ότι θα ανεβάσουμε αυτή την βλακεία;

Φιλ –(Προς τον Τζερ). Τζίζους, λέει την «Φαλακρή τραγουδίστρια» βλακεία.

Ο Τζερ χαμογελάει.

Ζαν -Άρη, σεβασμός στον Ιονέσκο!

Άρης -Το έργο δεν έχει καμία ουσία!

Ζαν –(Εκνευρισμένος). Αν δεν σου αρέσει μπορείς να αποχωρήσεις!

Ο Άρης σιωπά εμφανώς εκνευρισμένος.

Ζαν -Πριν ξεκινήσουμε την πρόβα πάμε να κάνουμε μερικές ασκήσεις για να λυθείτε σωματικά και συναισθηματικά.

Τζερ -Μήπως καλύτερα μια ανάγνωση όλου του έργου πρώτα;

Ζαν -Τζερ μην επεμβαίνεις. Εγώ είμαι ο σκηνοθέτης, εγώ καθοδηγώ την ομάδα!

Οι ηθοποιοί κάνουν ζέσταμα και διατάσεις σύμφωνα με τις υποδείξεις του Ζαν.

Ζαν -Ωραία. Τώρα κάντε ένα κύκλο.

Ο κύκλος σχηματίζεται.

Ζαν -Θα ήθελα όλοι να μοιραστούμε ένα βίωμα, το οποίο σας δημιουργεί ακόμα και τώρα πολύ έντονα συναισθήματα.

Ζιζέλ -Τέτοια άσκηση κάναμε και στην ομάδα, κάθε αρχή σεζόν.

Ζαν -Άρα για σένα θα είναι λίγο πιο εύκολο. Μπορείς αν θέλεις να ξεκινήσεις πρώτη.

Ζιζέλ -Εντάξει. (Παύση. Παίρνει θλιμμένη έκφραση). Λοιπόν, πριν αρκετά χρόνια, δούλευα σαν ιδιωτικός υπάλληλος σε μια επιχείρηση. Εκεί οι μέρες περνούσαν δύσκολα και βαρετά. Είχαμε ένα πολύ δύστροπο αφεντικό!

Ζαν –(Βαριεστημένα). Παρακάτω...

Ζιζέλ -Μεταξύ των συναδέλφων επικρατούσε ένα κλίμα ψυχρό. Δεν είχαμε πολλά μεταξύ μας γιατί ξέραμε ότι κάποιιοι ήταν "καλοθελητές" και τα έλεγαν όλα στο αφεντικό. Ευτυχώς όμως είχα έναν άνθρωπο να μιλήσω. Ο Μάικ με πλησίασε και θα μπορούσα να πω, γίναμε φίλοι. Ήταν εικοσιπέντε τότε αλλά πολύ ώριμος για την ηλικία του. Μιλούσαμε για τα πάντα, θέματα δουλειάς, προσωπικά, οικογενειακά. Είχαμε δεθεί αρκετά γιατί καταλαβαίναμε ο ένας τον άλλο. Αντιλαμβάνομουν ότι ίσως τα συναισθήματά του ήταν, όχι τόσο φιλικά, αλλά πιστευα ότι το έβλεπε πλατωνικά. Όμως μια μέρα που έκανα δουλειά στην αποθήκη, μπήκε μέσα με φόρα. Στην αρχή πίστεψα ότι ήταν νευριασμένος με κάτι. Αλλά τότε ξεκίνησε να μου λέει ότι δεν αντέχει άλλο και ότι με θέλει και άλλα τέτοια. Στο τέλος με φίλησε και ξεκινήσαμε να,

Ζαν -Δεν μας ενδιαφέρουν η σεξουαλικές σου περιπτώξεις. Κατέληξε κάπου επιτέλους!

Ζιζέλ -Ναι... Ήθελα να καταλήξω στο ότι απάτησα τον άντρα μου. Δεν του το είπα ποτέ. Ακόμα όταν το σκέφτομαι νιώθω έντονες τύψεις.

Ζαν -Μάλιστα. Άρη, συνέχισε.

Ζιζέλ -Αυτό ήταν; Δεν θα το αναλύσουμε;

Ζαν -*(Την κοιτάζει εκνευρισμένος)*. Άρη...

Άρης -Δεν μπορώ να θυμηθώ κάτι για το οποίο να αισθάνομαι έντονα συναισθήματα.

Ζαν -Ακόμα και σε αυτή την περίπτωση μπορείς να μοιραστείς μαζί μας κάτι δικό σου και ας μην σου προκαλεί συναισθήματα.

Άρης -Χμ. Στην αρχή της καριέρας μου είχα χρησιμοποιήσει κάποια αθέμητα μέσα για να μπορέσω να ανέβω σε μια υψηλότερη θέση. Αλλά, και ποιος δεν το έχει κάνει αυτό;

Ζαν -Και για αυτό δεν αισθάνθηκα καθόλου άσχημα;

Άρης -Όχι. Γιατί ξέρω ότι αν δεν το κάνω εγώ, θα το κάνει κάποιος άλλος σε μένα. Η κοινωνία τους αδύναμους τους πατάει. Και εγώ προτιμώ να είμαι αυτός που θα πατήσει!

Ζαν -Μιρέλ;

Μιρέλ -Όταν ήμουν στην εφηβεία ήμουν πολύ απόμακρη από τους συνομηλίκους μου. Ήμουν διαφορετική. Και εξωτερικά και εσωτερικά. Μάλλον είχα ωριμάσει γρηγορότερα από τους συμμαθητές μου. Πολλές φορές ένιωθα μόνη. Είχα δυο φίλες αλλά δεν ήμασταν αυτό που λέγαμε "κολλητές". Δεχόμουν πειράγματα στο σχολείο, αλλά δεν μιλούσα. Δεν έδινα σημασία γιατί ήξερα ότι αν ασχοληθώ θα γίνουν χειρότερα τα πράγματα. Μια μέρα ένα συμβάν με έκανε να αισθανθώ πολύ θυμό και τότε πήρα την απόφαση ότι δεν θα ξανά επιτρέψω σε κανέναν να με εκφοβίζει! Μια παρέα αγοριών κάποια χρόνια μεγαλύτερων μου, βγαίνοντας από το σχολείο ξεκίνησαν να βρίζουν εμένα και την οικογένεια μου. Έλεγαν ότι θα μας κάνουν διάφορα τα οποία ντρέπομαι να εκφράσω τώρα εδώ μπροστά σας, και ότι ο κόσμος θα ήταν καλύτερος χωρίς εμάς τους μαύρους και άλλα τέτοια. Ακόμα αισθάνομαι πολύ θυμό μέσα μου, αλλά από τότε αν κάποιος τολμήσει να μου πει έστω και μισή κουβέντα, ξέρω πώς να αντιδράσω.

Ζαν -Έλα Φιλ...

Φιλ -Νιώθω καταπίεση.

Ζαν -Γιατί;

Φιλ -Γιατί, νομίζω, οι γονείς μου δεν μπορούν να δεχτούν αυτό που είμαι.

Ζαν -Εξήγησε μας...

Φιλ -Δεν θέλω να μιλήσω παραπάνω για αυτό.

Ζαν -Μα, πρέπει να το μοιραστείς μαζί μας.

Τζερ -Δεν είναι απαραίτητο. Μοιράστηκε το συναίσθημά του, αυτό φτάνει.

Ζαν –(Ειρωνικά προς τον Τζερ). Το ζητούμενο είναι να μοιραστούμε ένα βίωμα που να μας δημιουργεί ακόμα έντονα συναισθήματα, όχι να λέμε αερολογίες!

Τζερ -Δεν μπορείς να τον αναγκάσεις, αφού δεν θέλει.

Ζαν -Για πες μας τότε, εσύ κάτι δικό σου.

Τζερ -Θεωρώ όλη αυτή την διαδικασία περιττή.

Ζαν -Άσε με να ξέρω καλύτερα από σένα. Συνέχισε με την εμπειρία σου.

Τζερ -Ένα βίωμα που μου προκαλούσε μέχρι πρόσφατα έντονα συναισθήματα ντροπής είναι ένα σκηνικό που είχε γίνει όταν ήμουν στις πρώτες τάξεις του δημοτικού. Ένα πρωί αποφάσισα να βάλω μια μπλούζα της αδερφής μου και να πάω σχολείο. Ήταν ροζ με στρας και ένα πολύχρωμο αρκουδάκι. Καταλαβαίνετε τι άκουσα από τους συμμαθητές μου. Έγινε τόσος μεγάλος χαμός που η διευθύντρια με έστειλε σπίτι μου να αλλάξω μπλούζα.

Ζαν -Μάλιστα. (Παύση). Λοιπόν, ας περάσουμε στο κείμενο. Ας διαβάσει ο καθένας με έναν δικό του τρόπο τις πρώτες δυο φράσεις.

Οι ηθοποιοί ξεκινούν και σιγά σιγά οι φωνές τους σβήνουν. Σκοτάδι.

Σκηνή 5^η

Ο Άρης και ο Ζαν βρίσκονται μόνοι, στο άδειο θέατρο και συζητούν.

Άρης -Ο Τζερ λέει ότι δεν μπορείς να διώξεις τον Φιλ.

Ζαν -Πως το έβγαλε αυτό το συμπέρασμα;

Άρης -Ξέρω κ' εγώ;

Ζαν -Πήρε τίποτα το αυτί σου;

Άρης -Όχι. Μόνο αυτό.

Ζαν -Μάλιστα. Κάτι γίνεται με αυτούς τους τρεις.

Άρης -Αν θέλεις την άποψή μου διώξε τους.

Ζαν -Δεν γίνεται αυτό.

Άρης -Γιατί;

Ζαν –(Ειρωνικά). Είναι ανάξιοι το ξέρω, αλλά θα κάνεις εσύ μια ή δυο μέρες οντισιόν για να βρεις αντικαταστάτες;

Άρης -Μην σε νοιάζει αυτό! Θα σου φέρω έναν καλό μου φίλο που παίζει χρόνια σε ερασιτεχνικές ομάδες και είναι διαμάντι! Θα βρει σίγουρα και η Ζιζέλ ένα, δυο άτομα και έκλεισε η πεντάδα.

Ζαν –(Σκεπτικός). Μπα, άστο θα δω πως θα το χειριστώ!

Άρης -Δεν μπορούμε να δουλέψουμε μαζί τους. Είναι περίεργοι!

Ζαν -Πρόβλημά σας!

Άρης -Να ξέρεις, ο φίλος μου είναι καλύτερος από αυτούς! Τον έχουν ζητήσει ονομαστοί σκηνοθέτες.

Ο Ζαν τον κοιτάζει λοξά, με ειρωνεία χωρίς να πιστεύει αυτά που του λέει.

Ζαν -Και γιατί δεν συνεργάστηκε μαζί τους;

Άρης -Δεν του αρέσει η δημοσιότητα.

Ζαν –(Ειρωνικά). Α, μάλιστα. (Παύση). Τέλος πάντων, όπως και να ‘χει την Μιρέλ και τον Τζερ δεν τους διώχνω. Όμως, ο μικρός θα πάρει πόδι. Γιατί πρώτον είναι άπειρος και δεύτερον δεν μου αρέσει καθόλου το παρεάκι που έχουν φτιάξει.

Άρης -Καλά θα κάνεις. (Παύση). Να κανονίσω με τον Πέτρο να έρθει στο θέατρο να τον γνωρίσεις;

Ζαν -Όχι. Θα σου πω όταν είναι.

Άρης -Καλά. Βιάσου όμως γιατί χάνουμε χρόνο από τις πρόβες μας!

Ζαν –(Εκνευρισμένος). Μαζέψου μην πάρεις και εσύ πόδι!

Άρης –(Εκνευρισμένος). Καλά! Δεν είπα και τίποτα!

Ο Άρης αποχωρεί. Ο Ζαν μένει. Είναι σκεπτικός. Η φωνή του Άλεξ ακούγεται από το ηλεκτρολόγειο.

Άλεξ -Τι σκέφτεσαι;

Ο Ζαν τρομάζει για μια στιγμή.

Ζαν -Ανάθεμά σε! Μου έκοψες το αίμα! Εδώ είσαι τόση ώρα;

Άλεξ -Που ήθελες να είμαι;

Ζαν -Ξέρω και εγώ; Σπίτι σου;

Άλεξ -Εσύ δεν μου είπες ρε να έρθω στις έξι για να δούμε για τα φώτα;

Ζαν -Α, ναι...

Άλεξ -Πάει χάζεψες τελείως!

Ζαν -Τι λες μωρέ;

Άλεξ -Ξέρω τι λέω... Στο έφαγε το μυαλό ο έρωτας!

Ζαν -Μαζέψου...

Άλεξ -Εγώ να μαζευτώ ή εσύ;

Ζαν -Την παλεύεις;

Άλεξ -Σε έχω δει πως την κοιτάς...

Ζαν -Ποια;

Άλεξ -'Ελα τώρα, μην μου παριστάνεις τον ψόφιο κοριό!

Ζαν -Δεν θα συνεννοηθούμε σήμερα.

Άλεξ -Την Μιρέλ ρε μαλάκια! Ούτε το όνομά της δεν μπορείς να πεις; Τόσο σφάλωμα έχεις φάει;

Ζαν -Τι πίπες λες μωρέ;! Ούτε καν που την βλέπω!

Άλεξ -Μην κάνεις την πάπια! Σ έχω δει πως σου τρέχει το σαλάκι μερικές φορές.

Ζαν -Μια αξιογάμητη γκόμενα είναι όπως πολλές άλλες! Λογικό δεν είναι να θέλω να την κουτουπώσω;

Άλεξ -Ναι δεν λέω. Βέβαια, άλλα βλέπω στο βλέμμα σου...

Ζαν -Χέσε μας ρε!

Άλεξ -Αυτή έχει δείξει ενδιαφέρον;

Ζαν -Δεν έχω ειδηλωθεί ακόμα.

Άλεξ -Κατάλαβα χεσμένο σ' έχει!

Ζαν -Αϊ στο διάολο!

Παύση.

Ζαν -Θα έρθεις εδώ να τα πούμε σαν άνθρωποι;

Άλεξ -'Ασε με, έχω αράξει.

Ζαν -Ω, καλά.

Παύση.

Άλεξ -Τον εμπιστεύεσαι;

Ζαν -Ποιόν;

Άλεξ -Δεν το 'χουμε σήμερα! Τον Άρη ρε!

Ζαν -Ααα. (Παύση). Δεν ξέρω!

Άλεξ -Ρε ήπιες τίποτα πριν έρθεις στο θέατρο και την έχεις δει ζεν την φάση;

Ζαν -Όχι δεν... Τα έχω κόψει αυτά.

Άλεξ -Πάντως αν θέλεις πες μου να σου βρω καλό πράμα. Μην πίνεις τα σκατά που βρίσκεις δεξιά και αριστερά.

Παύση.

Άλεξ -Για πες τώρα για τον Άρη.

Ζαν -Δεν ξέρω τι καπνό φουμάρει. Πάντως μου χρησιμεύει γιατί μου φέρνει όλα τα "νέα" της ομάδας.

Άλεξ -Αν θες την γνώμη μου, πρόσεχέ τον. Φαίνεται φίδι.

Ζαν -Πως μπορεί να με βλάψει;

Άλεξ -Δεν ξέρω. Απλά έχε το στο νου σου.

Ζαν -Το παίζει, ότι τα ξέρει και ότι είναι, μέσα σε όλα. Αλλά ουσιαστικά είναι ηλίθιος.

Άλεξ -Δεν νομίζω ότι είναι ηλίθιος... Κουτοπόνηρος ίσως...

Ζαν -Δεν με νοιάζει. Ας είναι ότι θέλει!

Άλεξ -Μην τον υποτιμάς.

Ζαν -Με έχεις για χαζό;

Άλεξ -Θα σου πρότεινα να έχεις από κοντά την Ζιζέλ. Όπως είχες πει, είναι πειθήνια και ψοφάει για προσοχή.

Ζαν -Δεν αντέχετε με τίποτα! Ούτε στις πρόβες δεν παλεύεται, αν την βάλω να μου δίνει πληροφορίες παίζει να με παίρνει στις τρεις το ξημέρωμα να μου πει για το όνειρο που είδε και πως αυτό σχετίζεται με την ομάδα!

Ο Άλεξ γελάει.

Άλεξ -Ε, τότε μείνει με το φίδι στον κόρφο σου!

Παύση.

Ζαν -Σιέφτηκα κάτι...

Άλεξ -Για πες.

Ζαν -Τι θα έλεγες να εμπλακείς και εσύ λίγο στην πρόβες;

Άλεξ -Γιατί;

Ζαν -Να κόψεις λίγο συμπεριφορές, να μου πεις την γνώμη σου.

Άλεξ -Ρε πανέξυπνε, ξέρουν αρχικά ότι είμαι φίλος σου. Επίσης με έναν άγνωστο στα πόδια τους πιο κουμπωμένοι θα είναι!

Ζαν -Σωστά... (Μένει σκεπτικός).

Παύση.

Ζαν -Μήπως, να την έστηνες πουθενά, πριν και μετά την πρόβα να ακούς τα κουτσομπολιά;

Άλεξ -Ωχ! Τι θα τραβήξω...

Ζαν -Έλα ρε... Είσαι μανούλα σε αυτά! Να χώνεσαι στα παρασιήνια, στο υπόγειο, στο ηλεκτρολογείο καλή ώρα και να μου φέρνεις όλες τις πληροφορίες που χρειάζομαι.

Άλεξ -Άσε με στην ησυχία μου!

Ζαν -Μην γκρινιάζεις, κάνεις ένα καλό για τον φίλο σου!

Σκοτάδι.

Σκηνή 6^η

Η ομάδα βρίσκεται στην σκηνή του θεάτρου. Η πρόβα έχει τελειώσει, ο Ζαν έχει αποχωρήσει και οι υπόλοιποι ξεκουράζονται.

Φιλ -Κοντεύουμε στα μισά και ακόμα προσπαθώ να καταλάβω!

Τζερ -Μην απογοητεύεσαι.

Μιρέλ -Ο τρόπος που έχει προσεγγίσει το κείμενο ο Ζαν είναι, ότι να 'ναι.

Άρης -Επίτηδες διάλεξε αυτό το έργο, για να μπορέσει να κάνει τις σκηνοθετίστηκες μπούρδες του.

Ζιζέλ -Σου λέει, παράλογο είναι, θα μπορέσω να κάνω ότι θέλω και έπειτα να το βαφτίσω υψηλή τέχνη!

Άρης -Ακριβώς.

Τζεο –(Προς Φίλ χαμηλόφωνα). Ακόμα και αυτοί το έχουν πάρει χαμπάρι.

Ο Φίλ χαμογελάει.

Άρης -Πραγματικά δεν αντέχετε άλλο!

Ζιζέλ -Ναι όμως αυτό διάλεξε. Τι να κάνουμε;

Μιρέλ -Να του πούμε να αλλάξουμε.

Ζιζέλ -Είσαι τρελή;

Μιρέλ -Γιατί; Αφού σε κανέναν μας δεν αρέσει.

Ζιζέλ -Τον κόβεις για άνθρωπο που του αρέσει να επεμβαίνουν στην δουλειά του;

Μιρέλ -Ναι, όμως αν του εναντιωθούμε και οι πέντε, θα αναγκαστεί.

Ζιζέλ -Ή θα μας πετάξει όλους και θα βρει άλλους!

Μιρέλ -Δεν γίνεται. Δεν προλαβαίνει και να θέλει.

Άρης -Σωστά! Τώρα πρέπει να του το πούμε. Να τον αιφνιδιάσουμε.

Τζεο -Περιμένετε!

Άρης –(Ειρωνικά). Τι;

Ο Τζεο δεν του δίνει σημασία.

Τζεο -Αν πάμε και του το πούμε τώρα, θα μας πει "ok" θα αλλάξει το έργο και θα μας δώσει κάτι παρόμοιο.

Μιρέλ -Σωστά...

Τζεο -Πρέπει να πάμε προετοιμασμένοι. Να έχουμε να του προτείνουμε ένα-δυ έργα. Να τον βάλουμε να διαλέξει από αυτά που μας αρέσουν.

Ζιζέλ -Πολύ έξυπνο!

Άρης –(Ειρωνικά). Ωραία τα λέτε! Ποιος θα πάει να του το πει όμως;

Τζεο –Όλοι μαζί.

Άρης -Δεν έχω όρεξη να ακούσω πάλι καντήλια και το πόσο ανάξιο είμαστε!

Ζιζέλ -Ούτε εγώ! Δεν αντέχω τις φωνές με πιάνει ημικρανία.

Ο Τζεο κοιτάζει την Μιρέλ και τον Φιλ. Η Μιρέλ κατεβάζει το βλέμμα της.

Φιλ -Εγώ θα έρθω! Έτσι και αλλιώς με έχει στην μπούκα.

Τζεο -Δεν χρειάζεται να ακούσεις κ' άλλα. Θα πάω μόνος μου, αφού όλοι βγάζετε την ουρά σας απ' έξω.

Ζιζέλ -Μπράβο! Θα μας εκπροσωπήσεις όλους. Εσύ τα λες καλά και μπορείς να τον αντιμετωπίσεις!

Ο Τζεο δεν της δίνει σημασία.

Άρης -Θα τα πούμε αύριο.

Ζιζέλ -Ερχομαι και εγώ.

Βγαίνουν. Επικρατεί σιωπή.

Τζεο -Πίστευα ότι εσύ τουλάχιστον θα με υποστηρίζεις.

Μιρέλ -Σε υποστηρίζω.

Τζεο -Και τότε γιατί δεν μίλησες πριν;

Μιρέλ -Δεν μου είναι εύκολο.

Τζεο -Μην γίνεσαι ίδια με τους άλλους δυο.

Μιρέλ -Με αδικείς.

Σιωπή.

Φιλ -Την ξέρω αυτή την μούρη. Μίλα.

Μιρέλ -Σκέφτομαι πολύ σοβαρά να αποχωρήσω.

Φιλ -Τώρα;

Μιρέλ -Ναι.

Τζεο -Γιατί;

Μιρέλ -Υπάρχουν κάποιες δυσκολίες.

Φιλ -Άσε τα μισόλογα και πες την αλήθεια.

Σιωπή.

Τζεο -Μιρέλ ότι και αν είναι, μίλα. Ίσως μπορέσουμε να σε βοηθήσουμε.

Μιρέλ -Πριν αρκετές ημέρες μετά την πρόβα, είχα πάει στα παρασκήνια να πάρω τα πράγματά μου. Κάποια στιγμή κατάλαβα ότι κάποιος ερχόταν, όταν γύρισα είδα μπροστά μου τον Ζαν. Μου έπιασε συζήτηση για τις πρόβες, το

έργο και την ομάδα. Δεν του πολύ έδινα σημασία γιατί ήμουν κουρασμένη. Όταν σταμάτησε να μιλάει για αυτά, μου ζήτησε να βγούμε και επέμενε να του δώσω τον αριθμό μου. Ήξερα ότι κάτι πρέπει να κάνω, γιατί δεν είχε σκοπό να με αφήσει να φύγω. Έτσι του έδωσα τον αριθμό μου και του είπα ότι θα κανονίσουμε, το έπαιζα ευδιάθετη για να μην καταλάβει ότι του λέω ψέματα. Από τότε με έχει τρελάνει, μέχρι και απειλές μου στέλνει επειδή δεν του απαντάω.

Σιωπή.

Μιρέλ -Είμαι θυμωμένη, γιατί για ακόμα μια φορά πιάστηκα απροετοίμαστη όπως τότε στο σχολείο με εκείνα τα αγόρια. Είχα πει στον εαυτό μου πως δεν θα επέτρεπα ξανά, να μου συμβεί κάτι παρόμοιο.

Φιλ -Τον αλήτη! (*Παύση*). Μιρέλ δεν μπορείς να ζεις μια ζωή έχοντας στο μυαλό σου ότι πρέπει να είσαι προετοιμασμένη για μια οποιαδήποτε είδους επίθεση! Όλοι αυτοί οι αλήτες πρέπει να αλλάζουν μυαλό!

Μιρέλ -Έτσι είναι η ζωή, Φιλ. Οι αλήτες, όπως λες, δεν πρόκειται να βάλουν ποτέ μυαλό!

Φιλ -Και εμείς δηλαδή, θα ζούμε με τον φόβο;

Μιρέλ -Δεν ξέρω.

Παύση.

Φιλ -Θυμάστε τότε που κάνετε μια άσκηση και εγώ καθόμουν κοντά στα παρασκήνια; Τον άκουσα να μιλάει, προφανώς στον Άλεξ, με εξευτελιστικά λόγια για όλους μας!

Τζερ -Δεν εκπλήσσομαι! Ο μόνος τρόπος να μην ζούμε με τον φόβο, είναι να ξεκινήσουμε να βάζουμε στην "θέση" τους αυτούς τους νταήδες.

Φιλ -Και πως γίνεται αυτό;

Τζερ -Στην προκειμένη φάση, με τον ξεφτιλισμένο σκηνοθέτη μας, το καλύτερο θα ήταν να του στήσουμε μια παγίδα.

Φιλ -Δηλαδή;

Τζερ -Να ξανά συμβεί το περιστατικό που μας περιέγραψε πριν λίγο και εμείς θα είμαστε εκεί να το τραβάμε σε βίντεο. Μετά το μόνο που θα χρειαστεί είναι ένα ψεύτικο account σε ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης και δεν θα ξέρει που να κρυφτεί. Μιρέλ τι λες;

Μιρέλ -Εννοείται!

Φιλ -Τέτοιοι άνθρωποι πρέπει κάποια στιγμή να καταλάβουν ότι δεν μπορούν να κάνουν ότι τους γουστάρει!

Τζερ -Αύριο βράδυ μετά την πρόβα, θα μένεις τελευταία. Εμείς θα κρυφτούμε κάπου να έχουμε καλή οπτική επαφή.

Μιρέλ -Θα τον αφήσω να το τραβήξει όσο πιο πολύ γίνεται.

Τζερ -Και μην αγχωθείς. Αν αγριέψουν τα πράγματα θα εμφανιστούμε κ' εμείς.

Μιρέλ -Ωραία.

Φιλ -Πότε θα πας να του μιλήσεις για το έργο;

Τζερ -Νομίζω είναι καλύτερο να πάω πριν την πρόβα αύριο.

Μιρέλ -Καλύτερα. Θα είναι εντελώς συγχυσμένος την υπόλοιπη μέρα και το βράδυ θα είναι ασυγκράτητος.

Τζερ -Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα φάμε πολύ κράξιμο στην πρόβα. Θα είναι πυρ και μανία.

Μιρέλ -Δεν πειράζει. Άσε τον να εκδηλωθεί... *(Χαμογελάει με νόημα).*

Αποχωρούν σιγά σιγά από την σκηνή.

Φιλ -Θα έρθω μαζί σου αύριο.

Τζερ -Εέχασέ το. Να έρθεις, για να ακούσεις και άλλες προσβολές; Θα πάω μόνος μου. Έτσι και αλλιώς ξέρω να αντιμετωπίζω τύπους σαν και αυτόν.

Σκοτάδι.

Εικόνα 2

Ο Ζαν και ο Τζερ βρίσκονται στο άδειο θέατρο.

Ζαν -Τι με θέλεις;

Τζερ -Θέλω να συζητήσουμε κάποια πράγματα για την ομάδα και για το έργο.

Ζαν -Για αυτά με έφερες άρον άρον στο θέατρο; Δεν μπορούσε να γίνει μετά την πρόβα;

Τζερ -Όχι γιατί θέλω να είμαστε οι δυο μας.

Ζαν -Ωραία λοιπόν, λέγε.

Τζερ -Αρχικά να σου πω ότι μιλάω εκ μέρους όλων.

Ζαν -Τι εννοείς;

Τζερ -Μαζευτήκαμε, συζητήσαμε και αποφασίστηκε να έρθω να σου εκθέσω ό,τι μας προβληματίζει.

Ζαν -Κατάλαβα! Κάνετε κόμμα πίσω από την πλάτη μου! Γύρευε τι θάψιμο μου ρίζατε!

Τζερ -Ηρέμησε και άκουσε αυτά που θα σου πω.

Ζαν -Ok.

Τζερ -Σχεδόν όλοι, έχουν πρόβλημα μαζί σου. Άλλους τους έχεις προσβάλλει και άλλοι απλά δεν αντέχουν τον αυταρχισμό σου!

Ζαν -Εγώ αυταρχικός; Μπορεί να είπα δυο λόγια παρά πάνω αλλά αυταρχικός δεν είμαι!

Τζερ -Άσε με να ολοκληρώσω! Το πρώτο, είναι ότι δεν μπορούμε να ανεχτούμε άλλο τον ιδιότροπο χαρακτήρα σου. Και το δεύτερο είναι ότι σε κανέναν μας δεν αρέσει το έργο.

Ζαν -Τι εννοείς; Αφού εσύ και η Μιρέλ το λατρεύετε!

Τζερ -Ναι μας αρέσει σαν έργο. Δεν μας αρέσει όμως ο τρόπος προσέγγισής σου! Του έχεις βγάλει τα μάτια!

Ζαν -Πρόσεχε πως μιλάς για την δουλειά μου! Και στην τελική αν δεν σας αρέσει μπορείτε να φύγετε! Έτσι και αλλιώς είστε όλοι ανάξιοι!

Τζερ -Και πως θα ανεβάσεις το έργο;

Ζαν -Δεν θα το ανεβάσω!

Τζερ -Εγώ σου προτείνω να ηρεμήσεις και να σου εκθέσω την ιδέα που είχαμε.

Ζαν -Ηρεμος είμαι!

Τζερ -Έχουμε επιλέξει δυο έργα που αρέσουν σε όλους μας. Κάποιοι τα έχουμε ξανά ανεβάσει όταν ήμασταν στις ομάδες. Θα θέλαμε να διαλέξεις ένα από αυτά τα δύο...

Ο Ζαν γίνεται έξαλλος.

Ζαν -Πάτε καλά ρε; Εδώ κάνουμε επαγγελματικό θέατρο! Ποιοι είστε εσείς που θα με βάλετε να διαλέξω έργο; Αντιλαμβάνεστε ότι εγώ είμαι ο σκηνοθέτης και εσείς οφείλετε να υπακούτε στις εντολές μου;

Τζερ –(Ειρωνικά). Χαλάρωσε. Δεν σου παίρνουμε την δουλειά.

Ζαν -Μην με ειρωνεύεσαι γαμώ το κέρατο μου!

Τζερ -Ζαν, αν για σένα θέατρο σημαίνει "αποφασίζουμε και διατάζουμε" τότε μάλλον έκανες λάθος επιλογή ανθρώπων. Γιατί, ούτε η Ζιζέλ και ο Άρης, δεν μπορούν να δεχτούν κάτι τέτοιο και ας σε πηγαίνουν γλύφοντας, πόσο μάλλον εμείς οι υπόλοιποι.

Ο Ζαν πηγαίνει απειλητικά προς το Τζερ.

Ζαν -Μάζεψε τα λόγια σου γιατί..

Τζερ -Θα με δειρείς; (Γελά).

Ζαν -Όχι. Θα μιλήσω για τις ανωμαλίες σου.

Ο Τζερ τον κοιτάζει ερωτηματικά.

Ζαν -Μην κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις. Για τα show σου λέω. Που ντύνεσαι γυναίκα και κάνεις show.

Ο Τζερ γελά.

Τζερ -Αν νομίζεις ότι θα με εκφοβίζεις με αυτό είσαι γελασμένος. Όλοι το γνωρίζουν, δεν κρύβω κάτι.

Ζαν -Το ξέρει κ' ο προϊστάμενός σου στην δουλεία;

Τζερ -Όχι. Αλλά και να του το πεις δεν νομίζω να τον νοιάζει και πολύ.

Ζαν -Αυτό θα το δούμε! (Παύση). Και όσον αφορά το έργο, θα συνεχίσουμε με το ήδη υπάρχον και η συζήτηση τελειώνει εδώ. Θα το πω και στους υπόλοιπους όταν έρθουν!

Ο Ζαν βγαίνει βαδίζοντας γρήγορα. Ο Τζερ κάθεται, παίρνει το βιβλίο του και διαβάζει. Σκοτάδι.

Σκηνή 7^η

Ο Ζαν βρίσκεται καθισμένος σε μια καρέκλα στην πλατεία του θεάτρου. Μιλάει με τον Άλεξ από βίντεο- κλήση.

Ζαν -Ακούς τα κωλόπαιδα, να κάνουν επανάσταση εναντίον μου!

Άλεξ -Ηρέμησε.

Ζαν -Εγώ φταίω, που σε άκουσα και πήρα ερασιτέχνες.

Άλεξ -Μην τα ρίχνεις πάνω μου.

Ζαν -Έπρεπε να πάρω ονόματα.

Άλεξ -Αφού όλοι σου γύρισαν την πλάτη.

Ζαν -Σκάσε, γιατί θα τα ακούσεις εσύ!

Άλεξ -Άραξε και πες μου τι έγινε.

Ζαν -Ξαφνικά, δεν τους αρέσει το έργο και θέλουν να το αλλάξω. Μου έδωσαν να διαλέξω, αν είναι δυνατόν!

Άλεξ -Τι να διαλέξεις;

Ζαν -Δυο άλλα έργα.

Άλεξ -Και γιατί δεν τους κάνεις την χάρη;

Ζαν -Είσαι τρελός ρε;

Άλεξ -Σιγά!

Ζαν -Δεν θα αφήσω να μου κάνουν κουμάντο αυτά!

Άλεξ -Σκέψου το συμφέρον σου...

Ζαν -Ήρθε πριν την πρόβα εκείνη η πουστάρα και μου το έπαιζε χαλαρός και λάητ.

Άλεξ -Ποιος;

Ζαν -Ο Τζεο ρε! Με ένα στυλάκι "αποφασίζουμε και διατάζουμε".

Άλεξ -Υπερβάλλεις...

Ζαν -Όχι! Μου ήρθε να τον πλακώσω στις φάπες!

Άλεξ -Και οι άλλοι τι είπαν στην πρόβα;

Ζαν -Ο Άρης και η Ζιζέλ ήταν σαν θιγμένες παρθένες!

Άλεξ - (Γελάει). Δηλαδή;

Ζαν - (Κοροϊδευτικά). «Και να, εμάς δεν μας άρεσε το έργο εξ' αρχής, αλλά δεν θέλαμε να σου φέρουμε αντίρρηση... Εδώ που έφτασαν τα πράγματα πρέπει να κάνουμε κάποιες αλλαγές...»

Ο Άλεξ γελάει.

Ζαν -Συμμαζέψου έχουμε πρόβλημα!

Άλεξ -Και τι να κάνω εγώ; (Παύση). Ο μικρός τι είπε;

Ζαν -Μην μου το θυμίζεις το νιάναρο! Ανάθεμα την ώρα και την στιγμή που τον διάλεξα! Που δεν ξέρει τι έχει ανάμεσα στα πόδια του και έχει και άποψη για το θέατρο!

Άλεξ -Δηλαδή, τι είπε;

Ζαν -Ότι το έργο θέλει άλλη σκηνοθετική προσέγγιση, επειδή ανήκει στο παράλογο και είναι από μόνο του δύσκολο και άλλες μπουρδες! Πήγε να με βγάλει εμένα σκάρτο! Ακούς;! Που όταν με εκθειάζανε σύσσωμοι οι κριτικοί, αυτός ήταν αγέννητος!

Άλεξ -Από πού έχει τέτοια άποψη;

Ζαν -Έλα μωρέ, από το κεφάλι του τα βγάζει! Μου ήρθε να το χώσω δυο μέτρα κάτω απ' την γη!

Σιωπή.

Άλεξ -Η δικιά σου;

Ζαν -Άλλη ηλίθια!

Άλεξ -Ξενέρωσες;

Ζαν -Ναι. Να έβλεπες με τι θέρμη υποστήριζε τον Τζεο και τον Φιλ.

Άλεξ -Φίλοι είναι!

Ζαν -Εγώ φταίω που της έδωσα αξία.

Άλεξ -Θες να μου πεις, ότι θα σταματήσεις να ασχολείσαι;

Ζαν -Θα την κανονίσω και μετά..

Ακούγεται θόρυβος από τα παρασκήνια.

Ζαν -Κάτσε λίγο ρε. Κάτι άκουσα από μέσα.

Ο Ζαν σηκώνεται. Κινείται προς τα παρασκήνια. Ακούγεται ένα πνιχτό κλάμα από τις θέσεις πίσω στην πλατεία. Σταματάει μπερδεμένος και γυρίζει προς την πλατεία.

Ζαν -Σε παίρνω σε λίγο.

Άλεξ -Τι έγινε;

Κλείνει την βίντεο-κλήση. Ψάχνει να βρει αν είναι κάποιος εκεί. Ανεβαίνει στις πίσω θέσεις. Βλέπει την Μιρέλ.

Ζαν -Τι κάνεις εδώ;

Παύση.

Ζαν -Κλαις; (Παύση). Σε παρακαλώ μην κλαις.

Ο Ζαν αγκαλιάζει την Μιρέλ. Η Μιρέλ σηκώνεται και κατεβαίνει στην σκηνή. Ο Ζαν την ακολουθεί.

Ζαν -Γιατί είσαι έτσι;

Η Μιρέλ σιγοκλαίει.

Ζαν -Μίλησε μου, σε παρακαλώ.

Μιρέλ -Στεναχωρήθηκα πολύ, με όλα αυτά στην πρόβα.

Ζαν -Το κατανοώ. Όμως εσείς θέλατε να εμπλακείτε στην δουλειά μου.

Παύση.

Ζαν -Δεν κατηγορώ εσένα. Ο Τζερ σας ξεσήκωσε!

Μιρέλ -Ήθελα να σου πω κάτι. Για αυτό δεν έφυγα.

Ζαν -Πες μου...

Μιρέλ -Σκέφτομαι να αποχωρήσω.

Ζαν -Τι είναι αυτά που λες; Δεν θα επιτρέψω κάτι τέτοιο.

Μιρέλ -Θα βρεις κάποια καλύτερη για τον ρόλο μου.

Ζαν -Όχι!

Μιρέλ -Δεν μου αρέσει ο τρόπος δουλειάς σου.

Ζαν -Τι εννοείς;

Μιρέλ -Τόσα χρόνια επέλεγα να συνεργάζομαι με σκηνοθέτες και ομάδες που όλα τα μέλη λειτουργούσαμε ισάξια. Αυτό μου ταιριάζει.

Ζαν -Έτσι γίνεται και με εμάς.

Μιρέλ -Όχι. Εσύ απλά αποφασίζεις και εμείς πρέπει να ακολουθήσουμε.

Ζαν -Είναι η δουλειά του σκηνοθέτη να καθοδηγεί.

Μιρέλ -Να καθοδηγεί με σεβασμό, ναι. Να διατάζει, όχι.

Ζαν -Δεν σας διατάζω!

Μιρέλ -Δεν αντέχω, να φοβάμαι στην πρόβα μήπως κάνω λάθος και τα ακούσω.

Ζαν -Μα,

Μιρέλ -Ο τρόπος σου... Είναι πολύ άσχημος. Η πρόβα έχει ουσία όταν κάνουμε λάθη. Δεν μπορώ να έρχομαι κάθε φορά με βαριά καρδιά. Δεν έχει νόημα για μένα έτσι το θέατρο.

Ζαν -Μπορεί εσύ, να καταφέρνεις να διορθώνεις τα λάθη σου, επειδή έχεις εμπειρία. Δεν πιστεύω το ίδιο και για τους άλλους. Με φτάνουν στα όρια μου κάποιες φορές!

Μιρέλ -Κάνεις λάθος! Όλοι έχουν εμπειρία, εκτός από τον Φίλ που απλά πρέπει να ξεμπλοκάρει. Έχει πολύ ταλέντο.

Ζαν -*(Ειρωνικά)*. Δεν φαίνεται.

Μιρέλ -Δεν τον βοηθάς.

Ζαν -Έχω προσπαθήσει.

Μιρέλ -Όχι. *(Γιάυση)*. Δεν έχω όρεξη να ασχοληθώ πλέον, με τον ρόλο μου. Επομένως θα αποχωρήσω.

Ζαν -Θέλω να μείνεις!

Μιρέλ -Δεν μπορώ. *(Γιάυση)*. Είναι και όλο αυτό με σένα.

Ζαν -Τι εννοείς;

Μιρέλ -Είμαι απροστάτευτη και εσύ το εκμεταλλεύεσαι.

Ζαν -Ποτέ!

Μιρέλ -Με πιέζεις πολύ με όλα αυτά τα μηνύματα.

Ζαν -Μα, ένα ποτό σου ζήτησα.

Μιρέλ -Και οι απειλές, όταν σου είπα όχι;

Ζαν -Έλα τώρα, υπερβάλλεις...

Μιρέλ -Όχι. Είναι άσχημο όλο αυτό που κάνεις!

Ζαν -Μπορώ να σε κάνω ευτυχισμένη!

Την πλησιάζει να την φιλήσει. Η Μιρέλ τον αποφεύγει.

Μιρέλ -Σταμάτα, σε παρακαλώ.

Ζαν -Όχι! Σε θέλω δεν το καταλαβαίνεις;

Την κοιτάζει επίμονα.

Ζαν -Το κορμί σου, μου προκαλεί,

Μιρέλ -Σε παρακαλώ. *(Κλαίει)*.

Ο Ζαν της επιτίθεται. Την φιλάει με βία. Η Μιρέλ του ξεφεύγει. Την κωνηγάει. Μπαίνει ο Τζεο τρέχοντας.

Τζεο -Σταμάτα!

Ζαν -Τι θες εδώ;

Τζεο -Μιρέλ, πάμε.

Ζαν -Κρουφάκουγες; Μίλα!

Τζεο -Ας ήσουν πιο προσεκτικός.

Ζαν -Θα,

Τζεο -Τι; Θα το μετανιώσουμε; Άστο, μην κουράζεσαι.

Ο Τζεο και η Μιρέλ βγαίνουν από την σκηνή. Σκοτάδι.

Σκηνή 8η

Ημέρα προμεράς του έργου «Φαλακρή τραγουδίστρια». Ακούγεται κόσμος να μπαίνει στην πλατεία του θεάτρου. Στην πλάτη της σκηνής φαίνονται φιγούρες να κινούνται. Η σκηνή είναι χωρισμένη σε δυο μέρη. Σε δυο σαλόνια σπιτιών, υπερβολικά και κιτς. Στο ένα σαλόνι κάθονται η Μιρέλ και ο Τζεο και στο άλλο ο Άρης και η Ζιζέλ. Είναι ντυμένοι ατημέλητα. Οι άντρες με φανελάκι και jean και οι γυναίκες με φούστα και ζακέτα κλασική με κουμπιά. Κάθονται ακίνητοι στις πολυθρόνες τους. Οι άντρες με εφημερίδες στα χέρια και οι γυναίκες με πλεκτά. Το πλήθος ησυχάζει και η παράσταση ξεκινάει.

Τζεο- Κύριος Σμίθ – Όπως πάντα, πήγε εννιά η ώρα. Φάγαμε σούπα, ψάρι, πατάτες ψητές και εγγλέζικη σαλάτα. Φάγαμε καλά απόψε. Και αυτό γιατί, το σπίτι μας βρίσκεται στα προάστια του Λονδίνου και λεγόμαστε Σμίθ.

Μιρέλ -Κυρία Σμίθ -Οι ψητές πατάτες γίνονται θαυμάσιες με χοιρινό λίπος και το λάδι της σαλάτας ήταν εξαιρετικό. Το λάδι του μπακάλη της γωνίας, δεν συγκρίνεται σε ποιότητα με το λάδι του μπακάλη απέναντι και μάλιστα είναι ασυγκρίτως ανώτερο από το λάδι του μπακάλη στον παρακάτω δρόμο. Αν και δεν θέλω να πω ότι και το δικό τους λάδι είναι για τα σκουπίδια.

Ο Τζεο και η Μιρέλ παγώνουν.

Άρης- Κύριος Μάρτιν -Με συγχωρείται κυρία μου, αλλά αν δεν κάνω λάθος, μου φαίνεται ότι κάπου σας έχω ξανά δει.

Ζιζέλ- Κυρία Μάρτιν -Μα, και εγώ επίσης κύριε, έχω την εντύπωση πως κάπου σας έχω ξανά δει.

Α-Κ. Μάρτιν -Μήπως κατά τύχη συναντηθήκαμε στο Μάντσεστερ;

Ζ-Κα. Μάρτιν -Καθόλου απίθανο. Ξέρετε μεγάλωσα εκεί.

Α-Κ. Μάρτιν -Μόνο που εγώ, πρέπει να σας πω κυρία μου, ότι έφυγα από το Μάντσεστερ περίπου πριν πέντε εβδομάδες.

Ζ-Κα Μάρτιν -Τι σύμπτωση! Κ' εγώ επίσης κύριε έφυγα από το Μάντσεστερ πριν από, περίπου, πέντε εβδομάδες.

Α-Κ. Μάρτιν -Ταξίδεψα με το πρωινό τρένο της μισής μετά τις οκτώ και έφτασα στο Λονδίνο ένα τέταρτο πριν από τις πέντε το απόγευμα.

Ζ-Κα Μάρτιν -Τι απίθανη σύμπτωση! Και εγώ ταξίδεψα με το τρένο της ίδιας ώρας!

Α-Κ. Μάρτιν -Τι περιεργο Θεέ μου! Μα τότε δεν αποκλείεται να συναντηθήκαμε στο τρένο!

Ο Άρης πιάνει την Ζιζέλ και την φιλάει με πάθος. Παγώνουν. Μπαίνει ο Φιλ ντυμένος πυροσβέστης. Στέκεται ανάμεσα από τα δυο σαλόνια.

Φιλ -Είμαι ο πυροσβέστης. Ήρθα εδώ για να σβήσω μια φωτιά και ανάψω μια άλλη. (*Δείχνει τα δύο σαλόνια συγχρόνως*).

Επικρατεί σκοτάδι για μερικά δευτερόλεπτα. Όταν ανοίγουν τα φώτα, ο ενδιαμέσος τοίχος που χώριζε τα δυο σαλόνια δεν υπάρχει. Είναι ένας ενιαίος χώρος.

Μιρέλ -Κα Σμίθ -Αγαπητοί μου φίλοι καλησπέρα. Συγχωρείστε μας που σας κάναμε να περιμένετε τόση ώρα, άλλα σκεφτήκαμε ότι έπρεπε να σας τιμήσουμε όπως το αξίζετε και τρέξαμε να φορέσουμε τα επίσημα για τις μεγάλες στιγμές, ρούχα μας.

Τζέρ -Κ. Σμίθ -Έχουμε τέσσερις ώρες που σας περιμένουμε! Γιατί αργήσατε τόσο;

Αμήχανη σιωπή.

Α-Κ. Μάρτιν -Χμ!

Ζ-Κα. Μάρτιν -Ω, τελικά...

Σιωπή. Ο Τζέρ γυρνάει μια προς το πραγματικό κοινό και μια προς το φανταστικό στην πλάτη της σκηνης.

Τζερ -Ήρθε η ώρα να σας δείξουμε πως πραγματικά φτάσαμε σε αυτό το σημείο.

Ζιζέλ -Τι εννοείς;

Τζεο -Πρέπει να δείξουμε στους θεατές, πως καταλήξαμε σε αυτήν εδώ την προεμέρα. Δεν συμφωνείτε κύριε;

Άρης -Φυσικά.

Τζεο -Κυρία μου, έχετε την καλοσύνη να ξεκινήσετε;

Μιρέλ -Με μεγάλη μου χαρά!

Παγώνουν. Χαμηλός φωτισμός. Βγαίνει ο Φίλ πάλι ανάμεσά τους, ντυμένος πυροσβέστης. Προς τις δυο πλευρές του κοινού.

Φίλ -Μια μικρή παρεμβολή κυρίες και κύριοι. Δεν θα διαρκέσει πολύ. Δείξτε κατανόηση. Είναι απαραίτητη για την εξέλιξη του έργου.

Βγαίνει. Κανονικός φωτισμός.

Μιρέλ -Που λέτε, μια μέρα βρεθήκαμε και οι πέντε σε ένα casting,

Ζιζέλ -Δεν γνωριζόμασταν μεταξύ μας. Μόνο η κυρία που βλέπετε με τον πυροσβέστη,

Μιρέλ -Λεπτομέρειες. Μέσα από πολλούς άλλους ερασιτέχνες ηθοποιούς, ο σκηνοθέτης, διάλεξε εμάς.

Άρης -Καθαρή τύχη.

Μιρέλ -Στην αρχή όλα έβαιναν καλώς.

Τζεο -Μέχρι που ξεκινήσαμε να παραγνωρίζομαστε.

Ζιζέλ -Μην μπερδεύετε το κοινό. Εξηγήστε.

Μιρέλ -Λοιπόν. Από την αρχή ο σκηνοθέτης άρχισε να μας δείχνει το αληθινό του πρόσωπο ξεστομίζοντας προσβολές. Συμπεριφερόταν με έναν αέρα «Θα κάνετε ότι θέλω εγώ και δεν με νοιάζει η γνώμη σας».

Μπαίνει ο Ζαν εκνευρισμένος.

Ζαν -Ρε πάτε καλά; Τι καραγκιοζιλίκια είναι αυτά;

Μιρέλ -Να, είδατε, τι σας έλεγα...

Ακούγονται ψίθυροι. Ζαν προς το κοινό.

Ζαν -Κυρίες και κύριοι, αυτό δεν είναι μέρος της παράστασης μην δίνετε σημασία.

Τζεο -Παράσταση είναι και αυτό. Η δική μας παράσταση.

Ζαν -'Άλεξ, τα φώτα! Τα φώτα ρε!

Ζιζέλ -Ο Άλεξ δεν είναι επαγγελματίας φωτιστής. Είναι φίλος του. Ούτε τεχνικούς δεν πήρε ο τσιγκούνης! Βλέπετε...

Γελάνε. Ο Ζαν είναι έξω φρενών.

Ζαν -Ναι για να σας έβλεπα και εσάς να ανεβάζετε παράσταση, με όλα πληρωμένα από την τσέπη σας!

Μιρέλ -Όπως βλέπετε και τσιγκούνης και στριμμένος και εγωπαθής.

Άρης -Όλα τα έχει πάνω του, τίποτα δεν του λείπει!

Ζαν -Σιάστε ρε! Σας έδωσα και αξία. Εγώ φταίω που σας διάλεξα! Αχ ρε Άλεξ με τις ιδέες σου, με έναψες! Που είσαι ρε; Σβήσε τα φώτα!

Άρης -Σβήσε τα! Ρεζίλι έχει γίνει!

Ζαν -Εσύ θα το πληρώσεις πολύ ακριβά! *(Προς κοινό)*. Μπορείτε να αποχωρήσετε, η παράσταση θα διακοπεί.

Ο Άρης γελάει. Ο Ζαν βγαίνει βιαστικά, πηγαίνει να σβήσει τα φώτα.

Μιρέλ -Όχι μην φεύγετε ακόμα. Μόλις αρχίσαμε.

Ακούγεται θόρυβος από τους θεατές.

Μιρέλ -Θα σας δείξουμε ένα βίντεο και μετά μπορείτε να αποφασίσετε αν θέλετε να φύγετε ή να μείνετε.

Ζιζέλ -Εσείς θα είστε αυτοί που θα αποφασίσετε για την τύχη του σκηνοθέτη μας.

Τζεο -Κυρία Μάρτιν, δεν διακάζουμε εδώ. Καταθέτουμε την αλήθεια μας.

Ζιζέλ -Σωστά. Είπα να προσθέσω λίγο σασπένς.

Σκοτάδι. Προβάλλεται το βίντεο με την Μιρέλ και το Ζαν που της επιτίθεται. Ακούγονται μπλεγμένες εκφράσεις από το κοινό.

Μιρέλ -Και τώρα ξέρετε σχεδόν όλη την αλήθεια.

Τζεο -Υπήρξαν και άλλα γεγονότα άξια καταγραφής,

Μιρέλ -Όπως οι προσβολές κατά του πυροσβέστη,

Τζεο -'Άλλα δυστυχώς δεν καταφέραμε,

Μπαίνει βιαστικά ο Ζαν. Είναι έξαλλος.

Ζαν -Συκοφαντίες!

Άρης - Ξεκάθαρο, ότι είδαμε...

Ζαν - Συνοφάντιες κυρίες και κύριοι! Αυτό που είδατε αποτελεί προϊόν μοντάζ!

Ζιζέλ - Ακούτε τι λέει ο αχρείος!

Μιρέλ - Δεν ντρέπεσαι;

Τζερ - Μέχρι τελευταία στιγμή υποστηρίζεις τα τέρατα που έκανες;

Ζαν - Τίποτα δεν έκανα! Αυτό που είδατε αγαπητοί θεατές είναι μια πρόβα αυτοσχεδιασμού, η οποία έχει μονταριστεί για να φαίνεται σαν σεξουαλική επίθεση.

Οι τέσσερις ηθοποιοί γελάνε.

Τζερ - Για να αποδείξουμε ότι αυτό που λέει ο σκηνοθέτης μας είναι ψέματα, ας ξανά δούμε το βίντεο για να διαπιστώσετε μόνοι σας, ότι δεν υπάρχει κάποιο κόψιμο ή προσθήκη.

Ζαν - Οι άνθρωποι δεν ξέρουν από αυτά! *(Προς το κοινό)*. Υπάρχει κανένας εδώ που να δουλεύει ως μοντέρ;

Μιρέλ - Θεωρείς το κοινό ηλίθιο με λίγα λόγια...

Ζαν - Ορίστε, βάζουν λόγια στο στόμα μου, λόγια που δεν είπα!

Τζερ - Αυτό εννοούσες!

Ζιζέλ - *(Προς το κοινό)*. Μάστορας στον λόγο! Προσπαθεί να σας μπερδέψει, να σας αποσυντονίσει!

Άρης - *(Προς το κοινό)*. Τα ίδια έκανε και σε εμάς. Προσπαθούσε να κρατήσει την "ομάδα" χωρισμένη.

Μιρέλ - *(Προς το κοινό)*. Το ίδιο προσπαθεί να κάνει και τώρα με εσάς. Μην πέσετε στην παγίδα του.

Τζερ - Είσαι αξιοθρήνητος. Αντί να ζητήσεις συγνώμη προσπαθείς να μας βγάλεις σιάρτους!

Ζαν - Να ζητήσω συγνώμη; Γιατί; Επειδή έκανα την δουλειά μου;

Μιρέλ - Ονομάζεις δουλειά την σεξουαλική παρενόχληση ή την ψυχολογική βία;

Ζαν - Τίποτα από αυτά δεν έκανα!

Ζιζέλ - Είσαι ψυχοπαθής!

Ο Ζαν γελάει ειρωνικά.

Ζιζέλ -Έχεις ρεζιλευτεί μπροστά σε τόσο κόσμο και εσύ επιμένεις να λες ότι όλα αυτά είναι συκοφαντίες, ενώ υπάρχει αποδεικτικό υλικό!

Ζαν -Και εσύ είσαι μια ψωνισμένη τρελόγρια, που λέει ότι της έρχεται στο κεφάλι!

Ζιζέλ –(Εξάλλη). Τα ακούσατε! Είστε όλοι μάρτυρες!

Η Ζιζέλ είναι τόσο συγχυσμένη που χάνει τις αισθήσεις της. Προσπαθούν να την συνεφέρουν. Ο Φιλ έρχεται, κρατώντας στο ένα χέρι ένα ποτήρι νερό και στο άλλο μια πυροσβεστική μάνικα, κομμένη.

Ζαν –(Προς το κοινό). Βλέπετε, πόσο καλά ξέρουν να υποκρίνονται! Προσπαθούν να σας πείσουν ότι είμαι αυτό το τέρας που σας παρουσιάζουν. Όλο αυτό όμως είναι μια κακοστημένη παράσταση. Επειδή δεν τους έκανα τα χατίρια, θέλουν να με τιμωρήσουν!

Φιλ -Κύριε, μην ρίχνετε άλλο λάδι στην φωτιά. Αποσυρθείτε παρακαλώ.

Ζαν -Τι λες ρε κωλόπαιδο;

Φιλ -Παρακαλώ, μιλάτε πιο κόσμια. Είμαστε μπροστά στο κοινό.

Ζαν -Όπως θέλω θα μιλάω γιατί με πνίγει το άδικο!

Φιλ -Άδικο είναι που χρησιμοποιείτε την λέξη άδικο. Διότι αυτό που σας συμβαίνει μόνο δίκαιο μπορεί είναι μετά από όσα άδικα έχετε κάνει.

Ζαν -Θα σε σκοτώσω ρε νιάνιαρο! Θα σε θάψω!

Ο Ζαν επιτίθεται στον Φιλ. Επικρατεί πανικός. Ακούγεται αναστάτωση από το κοινό. Οι υπόλοιποι προσπαθούν να ξεκολλήσουν τον Ζαν από τον Φιλ. Σκοτάδι.

Σκηνή 9^η

Η ομάδα βρίσκεται σε ένα καθιστικό. Πίνουν καφέ και συζητούν. Στο τραπέζι μπροστά τους υπάρχει έντυπη ύλη και ένα laptop.

Άρης -Ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω!

Μιρέλ -Το κοινό έχει βαρεθεί τα ίδια πράγματα τόσα χρόνια. Του άρεσε το διαφορετικό. Μια απρόσμενη παράσταση.

Ζιζέλ -Να λες καλύτερα, ότι του αρέσαμε εμείς. Θέατρο σημαίνει ηθοποιός. Με εμάς παραληρούσαν!

Άρης -Μην φωνίζεσαι!

Γελούν.

Ζιζέλ -Άσε με να το ζήσω λίγο. Είναι πολύς ο θόρυβος γύρω από τα ονόματά μας!

Άρης -Ωραία είναι. Τόσες εβδομάδες μετά, και το τηλέφωνό μου δεν σταματάει.

Τζερ -Συγκεντρωθείτε. Πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε. Υπάρχουν πολλά που εκκρεμούν.

Ζιζέλ -Έχεις δίκιο.

Άρης -Τι έχουμε;

Τζερ -Αυτό που προέχει είναι να βρούμε καινούργιο τίτλο για την παράσταση και να αποφασίσουμε ποιος θα παίζει τον ρόλο του Ζαν.

Μιρέλ -Είναι και τα βίντεο. Το δικό μου με τον Ζαν και αυτό από την πρεμιέρα.

Τζερ -Το δεύτερο είπε ότι θα το αναλάβει ο Φιλ.

Φιλ -Ναι. Αφήστε το σε μένα.

Τζερ -Το άλλο πρέπει να το ξανά γυρίσουμε.

Μιρέλ -Συμφωνείτε όλοι με την καινούργια διανομή;

Ζιζέλ -Μόνο εσύ μπορείς να παίζεις αυτό τον ρόλο, Τζερ.

Τζερ -Δεκτόν.

Φιλ -Να κάνουμε καμία πρόβα αν θέλεις.

Μιρέλ -Και μόνο που θυμάμαι ότι με φίλησε ο σιχαμένος, συγχίζομαι! Θα βγει εντελώς φυσικά. (Γελάει).

Άρης -Ρε παιδιά, μήπως να μην βάλουμε το βίντεο από την πρεμιέρα; Πολύ τραβηγμένο.

Ζιζέλ -Όντως είναι λίγο παρακινδυνευμένο. Αν το μάθει σίγουρα θα κινηθεί νομικά.

Μιρέλ -Δεν θα φαίνεται και η φωνή του θα είναι πλήρως αλλοιωμένη. Μην ξεχνάτε ότι είναι πολύ σημαντικό για τους θεατές! Πρέπει να διαπιστώσουν ότι αυτό που είδαν σαν παράσταση, συνέβη στην πραγματικότητα.

Τζερ -Έτσι και αλλιώς δεν έχουμε χρόνο. Προλαβαίνουμε να γυρίσουμε μόνο το ένα. Και καλύτερα να είναι αυτό με την Μιρέλ και τον Ζαν. Για ευνόητους λόγους.

Άρης -Και ο Θεός βοηθός.

Τζεο -Σικεφτήγατε τίτλους;

Άρης -Εγώ όχι.

Φιλ -Ούτε κ' εγώ.

Τζεο -Πρέπει να γίνει σύντομα.

Ζιζέλ -Το ξεμάλλιασμα της Φαλακρής Τραγουδίστριας. Πως σας φαίνεται;

Γελούν.

Άρης -Δεν είναι τίτλος αυτός για Φεστιβάλ τέτοιου βεληνεικού!

Μιρέλ -Κ' όμως! Δεν είναι κακός!

Φιλ -Θα συμφωνήσω. Και μιας που είπαμε για ξεμάλλιασμα για κοιτάζτε αυτό.

Ο Φιλ γυρίζει το laptop προς το μέρος τους.

Φιλ -Δημοσιεύτηκε πριν λίγες ώρες.

Η Ζιζέλ διαβάζει δυνατά.

Ζιζέλ – «Μια παράσταση που ξεσηκώνει το κοινό και θυμίζει την σημασία του Θεάτρου...».

Μιρέλ -Ο Άλεξ; Αλήθεια τώρα; Ακόμα και αυτός;

Τζεο -Μας έγραψε ο Άλεξ επαινετική κριτική;

Ζιζέλ -Μα, ο Άλεξ; Γιατί να γράφει θετική κριτική; Υποτίθεται ότι είναι φίλοι. Έπρεπε να τον υποστηρίξει.

Φιλ -Ποιος ξέρει, μπορεί να του τα είχε και αυτός μαζεμένα.

Τζεο -Ας τα αφήσουμε αυτά τώρα. Ελάτε να δουλέψουμε λίγο το φινάλε.

Σηκώνονται, μετακινούν το τραπέζι και κάποια ακόμη πράγματα για να κάνουν χώρο και ξεκινούν την πρόβα. Σκοτάδι.

Σκηνή 10^η

Ο Ζαν βρίσκεται στο σαλόνι του σπιτιού του. Βαδίζει πάνω κάτω, ταραγμένος. Πιάνει το κινητό του και καλεί από βίντεο- κλήση τον Άλεξ.

Άλεξ -Έλα. Τι κάνεις;

Ζαν -Τι πήγες και έκανες ρε βλάκκα; Τι κριτική ήταν αυτή;

Άλεξ -Έπρεπε κάτι να γράψω! Μου ζητήθηκε από το site να δώσω κριτική.

Ζαν -Και έπρεπε να τους αποθεώσεις;

Άλεξ -Είπα την γνώμη μου.

Ζαν -Μετά από όλο αυτό που μου έκαναν;

Άλεξ -Δεν είναι προσωπικό το θέμα.

Ζαν -Έμενα έπρεπε να υποστηρίζεις ρε μαλάκκα!

Άλεξ -Έγραφα μια κριτική όσο πιο αντικειμενική γινόταν.

Ζαν -Να την χέσω! Φίλος είσαι εσύ ή φίδι;

Άλεξ -Χαλάρωσε Γιάννη!

Ζαν -Μην με ξανά πεις έτσι! Πίστευα ότι τουλάχιστον εσύ θα με υποστηρίζεις!

Άλεξ -Σου ξανά είπα, δεν είναι προσωπικό. Είναι δουλειά. Η δουλειά μου!

Ζαν -Ναι αλλά η δουλειά σου, στρέφεται εναντίον μου. Άρα ναι, είναι προσωπικό.

Άλεξ -Με ξέρεις πολύ καλά. Στην δουλειά μου δεν βγάζω μπροστά φίλιες και γνωστούς. Είμαι αμερόληπτος. Αυτό είναι άλλωστε που ζητάει ο αναγνώστης.

Ζαν -Προδότη!

Άλεξ -Και στο κάτω, κάτω διαφήμιση είναι και αυτό! Μπορείς να το χρησιμοποιήσεις υπέρ σου.

Ζαν -Κόψε τις μαλακίες σε μένα! Ήσουν από τους λίγους που εμπιστευόμουν και εσύ με άδειασες!

Άλεξ -Σταμάτα να κάνεις σαν γιόμενα. Και ξεχώρισε επιτέλους τα επαγγελματικά από τα προσωπικά.

Ζαν -Δεν δέχομαι από σένα συμβουλές!

Άλεξ -Αν δεν το κάνεις θα μείνεις, είτε χωρίς δουλειά είτε χωρίς φίλους!

Ζαν -Χέσε μας!

Άλεξ -Καλά.

Ζαν -Δεν σε έχω ανάγκη. Ούτε σένα, ούτε κανέναν άλλο.

Άλεξ -Πρόσεχε μην καταλήξεις να πίνεις τα χάπια με τις χούφτες.

Ο Ζαν κλείνει την βίντεο- κλήση. Κάθεται μπροστά στον υπολογιστή του. Μονολογεί.

Ζαν -Καλά μου έλεγε η μάνα μου να μην εμπιστεύομαι κανέναν. Ήξερε.

Παύση.

-Θα τα καταφέρω μόνος μου!

Παύση.

-Για να δούμε τι έγραψαν σήμερα για την αφεντιά μου.

Παύση. Κλικάρει στον υπολογιστή και μονολογεί.

-Κοίτα ρε τον πούστη! Και αυτός πσώπλατη μαχαιριά. Μα τι λιγούρια είναι οι κριτικοί; Καλά, το κοινό είναι χαζό, αλλά και αυτοί; Για λίγες στιγμές δόξας γράφουν τέτοιες μπουρδες! (Διαβάζει). «Η ωραιότερη παράσταση των τελευταίων δέκα χρόνων». (Γελάει). Τι ηλιθιότητες θεέ μου!

Παύση.

-Φάρσα είναι! (Γελάει σαρκαστικά). Δεν είναι δυνατόν! Τους κάλεσαν στο φεστιβάλ ως τιμώμενη παράσταση; Αλήθεια; Θα ξεράσω!

Σηκώνεται, βηματίζει αναστατωμένος.

-Δεν με ξέρουν καλά. Θα τους πολεμήσω με τα ίδια τους τα όπλα. (Παύση). Θα δημιουργήσω μια δυνατή ομάδα με επαγγελματίες και θα ανεβάσουμε ένα πρωτότυπο έργο γραμμένο από 'μένα. (Παύση). Θα τους διαλύσω!

Μένει για λίγο σκεπτικός.

-Και αν φτιάξουν κλίμα; (Παύση). Πρέπει να βρω χαρακτήρες πειθήνιους, αφοσιωμένους στην δουλειά τους. Να μπορώ να τους κάνω ότι θέλω. (Παύση). Θα τους τάξω καλό μισθό και θα τους φέρομαι γλυκά, για να τους έχω με το μέρος μου.

Παύση.

-Στην βράση κολλάει το σίδερο! Θα βγάλω τώρα ανακοίνωση για ηθοποιούς.

Πληκτρολογεί στον υπολογιστή.

-Και, μόλις δημοσιεύτηκε! Για να δούμε... Κάτσε να πάρω και την Αλίκη. Μέτρια ηθοποιός αλλά πάντα διαθέσιμη.

Σηκώνεται. Παίρνει το τηλέφωνο και καλεί.

-Γιατί δεν το σηκώνει η ηλίθια, τώρα που την χρειάζομαι!

Παύση. Περιμένει.

-Έλα Αλίκη μου. Τι κάνεις κορίτσι μου;

Παύση.

-Ναι, ναι σε είδα στην σειρά. Πανέμορφη ήσουν και πολύ ωραίος ρόλος!

Η φωνή του σβήνει. Σκοτάδι.

Τέλος

